

EVANGHELIA DUPĂ IOAN

1

1. La început era Cuvîntul, și Cuvîntul era cu Dumnezeu, și Cuvîntul era Dumnezeu.
2. El era la început cu Dumnezeu.
3. Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n'a fost făcut fără El.
4. În El era viața, și viața era lumina oamenilor.
5. Lumina luminează în întunec, și întunecul n'a biruit-o.
6. A venit un om trimes de Dumnezeu: numele lui era Ioan.
7. El a venit ca martor, ca să mărturisească despre Lumină, pentruca toți să creadă prin el.
8. Nu era el Lumina, ci el a venit ca să mărturisească despre Lumină.
9. Lumina aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe orice om, venind în lume.
10. El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut.
11. A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit.
12. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celorce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu;
13. născuți nu din sînge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.
14. Și Cuvîntul S'a făcut trup, și a locuit printre noi, plin de har, și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl. -
15. Ioan a mărturisit despre El, cînd a strigat: „El este Acela despre care ziceam eu: „Celce vine după mine, este înaintea mea, pentrucă era înainte de mine». -
16. Și noi toți am primit din plinătatea Lui, și har după har;
17. căci Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Hristos.
18. Nimeni n'a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul Lui Fiu, care este în sînul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.”
19. Iată mărturisirea făcută de Ioan, cînd Iudeii au trimes din Ierusalim pe niște preoți și Leviți să-l întrebe: „Tu cine ești?”
20. El a mărturisit și n'a tăgăduit: a mărturisit că nu este el Hristosul.
21. Și ei l-au întrebat: „Dar cine ești? Ești Ilie?” Și el a zis: „Nu sînt!” „Ești proorocul?” Și el a răspuns: „Nu!”
22. Atunci i-au zis: „Dar cine ești? Ca să dăm un răspuns celorce ne-au trimes. Ce zici tu despre tine însuși?”
23. „Eu”, a zis el, „sînt glasul celui ce strigă în pustie: „Neteziți calea Domnului”, cum a zis proorocul Isaia.”
24. Trimeșii erau din partea Fariseilor.
25. Ei i-au mai pus următoarea întrebare: „Atunci de ce botezi, dacă nu ești Hristosul, nici Ilie, nici proorocul?”
26. Drept răspuns, Ioan le-a zis: „Eu botez cu apă; dar în mijlocul vostru stă Unul, pe care voi nu-L cunoașteți.
27. El este Acela care vine după mine, - și care este înaintea mea; eu nu sînt vrednic să-I desleg cureaua încălțămintelor Lui.”
28. Aceste lucruri s'au petrecut în Betabara (Sau: Betania.), dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.
29. A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el, și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!
30. El este Acela despre care ziceam: „După mine vine un om, care este înaintea mea, căci era înainte de mine.
31. Eu nu-L cunoașteam, dar tocmai pentru aceasta am venit să botez cu apă: ca El să fie făcut cunoscut lui Israel.”
32. Ioan a făcut următoarea mărturisire: „Am văzut Duhul pogorîndu-Se din cer ca un porumbel și oprindu-Se peste El.
33. Eu nu-L cunoașteam; dar Celce m'a trimes să botez cu apă, mi-a zis: „Acela peste care vei vedea

Duhul pogorîndu-Se și oprindu-Se, este Celce botează cu Duhul Sfînt.”

34. Și eu am văzut lucrul acesta, și am mărturisit că El este Fiul lui Dumnezeu.”

35. A doua zi, Ioan stătea iarăș cu doi din ucenicii lui.

36. Și, pe cînd privea pe Isus umblînd, a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu!”

37. Cei doi ucenici l-au auzit rostind aceste vorbe, și au mers după Isus.

38. Isus S’a întors; și, cînd i-a văzut că merg după El, le-a zis: „Ce căutați?” Ei l-au răspuns: „Rabi (care, tîlmăcit, însemnează : „Învățătorule), unde locuiești?”

39. „Veniți de vedeți”, le-a zis El. S’au dus și au văzut unde locuia; și în ziua aceea au rămas la El. Era cam pela ceasul al zecelea.

40. Unul din cei doi, cari auziseră cuvintele lui Ioan și merseseră după Isus, era Andrei, fratele lui Simon Petru.

41. El, cel dintîi, a găsit pe fratele său Simon, și i-a zis: „Noi am găsit pe Mesia” (care, tîlmăcit însemnează Hristos).

42. Și l-a adus la Isus. Isus l-a privit, și i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa”, (care, tîlmăcit, însemnează Petru).

43. A doua zi Isus a vrut să Se ducă în Galilea, și a găsit pe Filip. Și i-a zis: „Vino după Mine.”

44. Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei și a lui Petru.

45. Filip a găsit pe Natanael, și i-a zis: „Noi am găsit pe Acela, despre care a scris Moise în lege, și prorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.

46. Natanael i-a zis: „Poate ieși ceva bun din Nazaret?” „Vino și vezi!” i-a răspuns Filip.

47. Isus a văzut pe Natanael venind la El, și a zis despre el: „Iată cu adevărat un Israelit, în care nu este vicleșug.”

48. „De unde mă cunoști?” I-a zis Natanael. Drept răspuns Isus i-a zis: „Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, cînd erai supt smochin.”

49. Natanael l-a răspuns : „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!”

50. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Pentru că ți-am spus că te-am văzut supt smochin, crezi? Lucruri mai mari decît acestea vei vedea.”

51. Apoi i-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun, că, deacum încolo, veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorîndu-se peste Fiul omului.”

2

1. A treia zi s’a făcut o nuntă în Cana din Galilea. Mama lui Isus era acolo.

2. Și la nuntă a fost chemat și Isus cu ucenicii Lui.

3. Cînd s’a isprăvit vinul, mama lui Isus l-a zis: „Nu mai au vin.”

4. Isus i-a răspuns: „Femeie, ce am a face Eu cu tine? Nu Mi-a venit încă ceasul.”

5. Mama lui a zis slugilor: „Să faceți orice vă va zice”.

6. Și acolo erau șase vase de piatră, puse după obiceiul de curățire al Iudeilor; și în fiecare vas încăpeau cîte două sau trei vedre.

7. Isus le-a zis: „Umpleți vasele acestea cu apă”. Și le-au umplut pînă sus.

8. „Scoateți acum”, le-a zis El, și „aduceți nunului.” Și i-au adus:

9. Nunul, după ce a gustat apa făcută vin, - el nu știa de unde vine vinul acesta (slugile însă, cari scosuseră apa, știa), - a chemat pe mire,

10. și i-a zis: „Orice om pune la masă întîi vinul cel bun; și, după ce oamenii au băut bine, atunci pune pe cel mai puțin bun; dar tu ai ținut vinul cel bun pînă acum.”

11. Acest început al semnelor Lui l-a făcut Isus în Cana din Galilea. El Și-a arătat slava Sa, și ucenicii Lui au crezut în El.

12. După aceea, S’a pogorît la Capernaum, împreună cu mama, frații și ucenicii Lui; și acolo n’au rămas multe zile.

13. Paștele Iudeilor erau aproape; și Isus S’a suit la Ierusalim.

14. În Templu a găsit pe cei ce vindeau boi, oi și porumbei, și pe schimbătorii de bani șezînd jos.

15. A făcut un bici de ștreanguri, și i-a scos pe toți afară din Templu, împreună cu oile și boii; a

vărsat banii schimbătorilor, și le-a răsturnat mesele.

16. Și a zis celor ce vindeau porumbei: „Ridicați acestea de aici, și nu faceți din casa Tatălui Meu o casă de negustorie.”

17. Ucenicii Lui și-au adus aminte că este scris: „Rîvna pentru casa Ta Mă mănîncă pe Mine.”

18. Iudeii au luat cuvîntul, și I-au zis: „Prin ce semn ne arăți că ai putere să faci astfel de lucruri?”

19. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Stricați Templul acesta, și în trei zile îl voi ridica.”

20. Iudeii au zis: „Au trebuit patruzeci și șase de ani, ca să se zidească Templul acesta, și Tu îl vei ridica în trei zile?”

21. Dar El le vorbea despre Templul trupului Său.

22. Tocmai de aceea, cînd a înviat din morți, ucenicii Lui și-au adus aminte că le spusese vorbele acestea; și au crezut Scriptura și cuvintele pe cari le spusese Isus.

23. Pe cînd era Isus în Ierusalim, la praznicul Paștelor, mulți au crezut în Numele Lui; căci vedeau semnele pe cari le făcea.

24. Dar Isus nu Se încredea în ei, pentrucă îi cunoștea pe toți.

25. Și n'avea trebuință să-I facă cineva mărturisiri despre niciun om, fiindcă El însuș știa ce este în om.

3

1. Între Farisei era un om cu numele Nicodim, un fruntaș al Iudeilor.

2. Acesta a venit la Isus, noaptea, și I-a zis: „Învățătorule, știm că ești un Învățător, venit dela Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe cari le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.”

3. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”

4. Nicodim I-a zis: „Cum se poate naște un om bătrîn? Poate el să intre a doua oară în pîntecele maicii sale, și să se nască?”

5. Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.

6. Ce este născut din carne, este carne, și ce este născut din Duh, este duh.

7. Nu te mira că ți-am zis: „Trebuie să vă nașteți din nou.

8. Vîntul suflă încotro vrea, și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul.”

9. Nicodim I-a zis: „Cum se poate face așa ceva?”

10. Isus I-a răspuns: „Tu ești învățătorul lui Israel, și nu pricepi aceste lucruri?

11. Adevărat, adevărat îți spun, că noi vorbim ce știm, și mărturisim ce am văzut; și voi nu primiți mărturia noastră.

12. Dacă v'am vorbit despre lucruri pămîntești și nu credeți, cum veți crede cînd vă voi vorbi despre lucrurile cerești?

13. Nimeni nu s'a suit în cer, afară de Cel ce S'a pogorît din cer, adică Fiul omului, care este în cer.

14. Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului,

15. pentruca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața vecinică.

16. Fiindcă atît de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentruca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața vecinică.

17. Dumnezeu, în adevăr, n'a trimes pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mîntuită prin El.

18. Oricine crede în El, nu este judecat; dar cine nu crede, a și fost judecat, pentrucă n'a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu.

19. Și judecata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunerecul decît lumina, pentrucă faptele lor erau rele.

20. Căci oricine face răul, urăște lumina, și nu vine la lumină, ca să nu i se vădească faptele.

21. Dar cine lucrează după adevăr, vine la lumină, pentruca să i se arate faptele, fiindcă sînt făcute în Dumnezeu.”

22. După aceea Isus, și ucenicii Lui, a venit în ținutul Iudeii; și stătea acolo cu ei și boteza.
23. Ioan boteza și el în Enon, aproape de Salim, pentru că acolo erau multe ape; și oamenii veneau ca să fie botezați.
24. Căci Ioan încă nu fusese aruncat în temniță.
25. Între ucenicii lui Ioan și între un Iudeu, s'a iscat o neînțelegere cu privire la curățire.
26. Au venit deci la Ioan și i-au zis: „Învățătorule, Celce era cu tine dincolo de Iordan, și despre care ai mărturisit tu, iată că botează, și toți oamenii se duc la El.”
27. Drept răspuns, Ioan i-a zis: „Omul nu poate primi decât ce-i este dat din cer.
28. Voi înșivă îmi sînteți martori că am zis: „Nu sînt eu Hristosul, ci sînt trimes înaintea Lui.
29. Cine are mireasă, este mire; dar prietenul mirelui, care stă și-l ascultă, se bucură foarte mult cînd aude glasul mirelui: și această bucurie, care este a mea, este deplină.
30. Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez.
31. Celce vine din cer, este mai pe sus de toți; celce este depe pămînt, este pămîntesc, și vorbește ca de pe pămînt. Celce vine din cer, este mai pe sus de toți.
32. El mărturisește ce a văzut și a auzit, și totuș nimeni nu primește mărturia Lui.
33. Cine primește mărturia Lui, adeverește prin aceasta că Dumnezeu spune adevărul.
34. Căci Acela, pe care L-a trimes Dumnezeu, vorbește cuvintele lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu-I dă Duhul cu măsură.
35. Tatăl iubește pe Fiul, și a dat toate lucrurile în mîna Lui.
36. Cine crede în Fiul, are viața vecinică; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci mînia lui Dumnezeu rămîne peste el.”

4

1. Domnul a aflat că Fariseii au auzit că El face și botează mai mulți ucenici decât Ioan.
2. Însă Isus nu boteza El însuș, ci ucenicii Lui.
3. Atunci a părăsit Iudea, și S'a întors în Galilea.
4. Fiindcă trebuia să treacă prin Samaria,
5. a ajuns lîngă o cetate din ținutul Samariei, numită Sihar, aproape de ogorul, pe care-l dăduse Iacov fiului său Iosif.
6. Acolo se afla fîntîna lui Iacov. Isus, ostenit de călătorie, ședea lîngă fîntînă. Era cam pe la ceasul al șaselea.
7. A venit o femeie din Samaria să scoată apă. „Dă-Mi să beau”, i-a zis Isus.
8. Căci ucenicii Lui se duseseră în cetate să cumpere de ale mîncării.
9. Femeia Samariteancă I-a zis: „Cum Tu, Iudeu, ceri să bei dela mine, femeie Samariteancă?” - Iudeii, în adevăr, n'au legături cu Samaritenii.
10. - Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu, și Cine este Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau!” tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.”
11. „Doamne”, I-a zis femeia, „n'ai cu ce să scoți apă, și fîntîna aste adîncă; de unde ai putea să ai dar această apă vie?”
12. Ești Tu oare mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat fîntîna aceasta, și a băut din ea el însuș și feciorii lui și vitele lui?”
13. Isus i-a răspuns: „Oricui bea din apa aceasta, îi va fi iarăș sete.
14. Dar oricui va bea din apa, pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete; ba încă apa, pe care i-o voi da Eu, se va preface în el într'un izvor de apă, care va fișni în viața vecinică.”
15. „Doamne”, I-a zis femeia, „dă-mi această apă, ca să nu-mi mai fie sete, și să nu mai vin pînă aici să scot.”
16. „Du-te”, i-a zis Isus, „de cheamă pe bărbatul tău, și vino aici”.
17. Femeia I-a răspuns: „N'am bărbat.” Isus i-a zis: „Bine ai zis că n'ai bărbat.
18. Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela, pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.”
19. „Doamne”, I-a zis femeia, „văd că ești prooroc.

20. Părinții noștri s'au închinat pe muntele acesta; și voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii.”
21. „Femeie”, i-a zis Isus, „crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim.
22. Voi vă închinați la ce nu cunoașteți; noi ne închinăm la ce cunoaștem, căci Mântuirea vine dela Iudei.
23. Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl.
24. Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh și în adevăr.”
25. „Știu”, i-a zis femeia, „că are să vină Mesia, (căruia I se zise Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.”
26. Isus i-a zis: „Eu, cel care vorbesc cu tine, sînt Acela.”
27. Atunci au venit ucenicii Lui, și se mirau că vorbea cu o femeie. Totuș nici unul nu I-a zis: „Ce căuți?” sau: „Despre ce vorbești cu ea?”
28. Atunci femeia și-a lăsat găleata, s'a dus în cetate, și a zis oamenilor:
29. „Veniți de vedeți un om, care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Hristosul?”
30. Ei au ieșit din cetate, și veneau spre El.
31. În timpul acesta, ucenicii Îl rugau să mănînce, și ziceau: „Învățătorule, mănîncă!”
32. Dar El le-a zis: „Eu am de mîncat o mîncare, pe care voi n'o cunoașteți.”
33. Ucenicii au început să-și zică deci unii altora: „Nu cumva I-a adus cineva să mănînce?”
34. Isus le-a zis: „Mîncarea Mea este să fac voia Celui ce M'a trimes, și să împlinesc lucrarea Lui.
35. Nu ziceți voi că mai sînt patru luni pînă la seceriș? Iată, Eu vă spun: Ridicați-vă ochii, și priviți holdele, cari sînt albe acum, gata pentru seceriș.
36. Cine seceră, primește o plată, și strînge roadă pentru viața vecinică; pentruca și cel ce samănă și celce seceră să se bucure în acelaș timp.
37. Căci în această privință, este adevărată zicerea: „Unul samănă, iar altul seceră”.
38. Eu v'am trimes să secerăți acolo unde nu voi v'ați ostenit; alții s'au ostenit, și voi ați intrat în osteneala lor.”
39. Mulți Samariteni din cetatea aceea au crezut în Isus din pricina mărturiei femeii, care zicea: „Mi-a spus tot ce am făcut.”
40. Când au venit Samaritenii la El, L-au rugat să rămînă la ei. Și El a rămas acolo două zile.
41. Mult mai mulți au crezut în El din pricina cuvintelor Lui.
42. Și ziceau femeii: „Acum nu mai credem din pricina spuselor tale, ci din pricină că L-am auzit noi înșine, și știm că acesta este în adevăr Hristosul, Mîntuitorul lumii.”
43. După aceste două zile, Isus a plecat de acolo, ca să se ducă în Galilea.
44. Căci El însuș spusese că un prooroc nu este prețuit în patria sa.
45. Când a ajuns în Galilea, a fost primit bine de Galileeni, cari văzuseră tot ce făcuse la Ierusalim în timpul praznicului; căci fuseseră și ei la praznic.
46. Isus S'a întors deci în Cana din Galilea, unde prefăcuse apa în vin.
În Capernaum era un slujbaș împărătesc, al cărui fiu era bolnav.
47. Slujbașul acesta a aflat că Isus venise din Iudea în Galilea, s'a dus la El, și L-a rugat să vină și să tămăduiască pe fiul lui, care era pe moarte.
48. Isus i-a zis: „Dacă nu vedeți semne și minuni, cu niciun chip nu credeți!”
49. Slujbașul împărătesc I-a zis: „Doamne, vino pînă nu moare micuțul meu.”
50. „Du-te”, i-a zis Isus, „fiul tău trăiește.” Și omul acela a crezut cuvintele pe cari i le spusese Isus, și a pornit la drum.
51. Pe cînd se pogora el, l-au întîmpinat robii lui, și i-au adus vestea că fiul lui trăiește.
52. El i-a întrebat de ceasul în care a început să-i fie mai bine. Și ei i-au zis: „Ieri, în ceasul al șaptelea, l-au lăsat frigurile.”
53. Tatăl a cunoscut că tocmai în ceasul acela îi zisese Isus: „Fiul tău trăiește”. Și a crezut el și toată casa lui.
54. Acesta este iarăș al doilea semn, făcut de Isus, după ce S'a întors din Iudea în Galilea.

1. După aceea era un praznic al Iudeilor; și Isus S'a suit la Ierusalim.
2. În Ierusalim, lângă Poarta Oilor, este o scăldătoare, numită în evreiește Betesda, care are cinci pridvoare.
3. În pridvoarele acestea zăceau o mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, cari așteptau mișcarea apei.
4. Căci un înger al Domnului se pogora, din când în când, în scăldătoare, și turbura apa. Și cel dintîi, care se pogora în ea, după turburarea apei, se făcea sănătos, orice boală ar fi avut.
5. Acolo se afla un om bolnav de treizeci și opt de ani.
6. Isus, cînd l-a văzut zăcînd, și, fiindcă știa că este bolnav de multă vreme, i-a zis: „Vrei să te faci sănătos?”
7. „Doamne”, I-a răspuns bolnavul, „n'am pe nimeni să mă bage în scăldătoare cînd se turbură apa; și, pînă să mă duc eu, se pogoară altul înaintea mea.
8. „Scoală-te”, i-a zis Isus, „ridică-ți patul și umblă.”
9. Îndată omul acela s'a făcut sănătos, și-a luat patul, și umbla. Ziua aceea era o zi de Sabat.
10. Iudeii ziceau deci celui ce fusese vindecat: „Este ziua Sabatului; nu-ți este îngăduit să-ți ridici patul”.
11. El le-a răspuns: „Celce m'a făcut sănătos, mi-a zis: „Ridică-ți patul, și umblă.”
12. Ei l-au întrebat : „Cine este omul acela, care ți-a zis: „Ridică-ți patul, și umblă?”
13. Dar cel vindecat nu știa cine este: căci Isus se făcuse nevăzut din norodul care era în locul acela.
14. După aceea, Isus l-a găsit în Templu, și i-a zis: „Iată că te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întîmple ceva mai rău.”
15. Omul acela s'a dus, și a spus Iudeilor că Isus este Acela care-l făcuse sănătos.
16. Din pricina aceasta, Iudeii au început să urmărească pe Isus, și căutau să-L omoare, fiindcă făcea aceste lucruri în ziua Sabatului.
17. Dar Isus le-a răspuns: „Tatăl Meu lucrează pînă acum; și Eu de asemenea lucrez.”
18. Tocmai de aceea căutau și mai mult Iudeii să-L omoare, nu numai fiindcă deslega ziua Sabatului, dar și pentrucă zicea că Dumnezeu este Tatăl Său, și Se făcea astfel deopotrivă cu Dumnezeu.
19. Isus a luat din nou cuvîntul, și le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun, că, Fiul nu poate face nimic dela Sine; El nu face decît ce vede pe Tatăl făcînd; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.
20. Căci Tatăl iubește pe Fiul, și-I arată tot ce face; și-I va arăta lucrări mai mari decît acestea, ca voi să vă minunați.
21. În adevăr, după cum Tatăl înviază morții, și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui vrea.
22. Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului,
23. pentru ca toți să cinstească pe Fiul cum cinstesc pe Tatăl. Cine nu cinstește pe Fiul, nu cinstește pe Tatăl, care L-a trimes.
24. Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Celce M'a trimes, are viața vecinică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.
25. Adevărat, adevărat vă spun, că vine ceasul, și acum a și venit, cînd cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și ceice-l vor asculta, vor învia.
26. Căci, dupăcum Tatăl are viața în Sine, tot așa a dat și Fiului să aibă viața în Sine.
27. Și I-a dat putere să judece, întrucît este Fiu al omului.
28. Nu vă mirați de lucrul acesta; pentrucă vine ceasul cînd toți cei din morminte vor auzi glasul Lui,
29. și vor ieși afară din ele. Ceice au făcut binele, vor învia pentru viață; iar ceice au făcut răul, vor învia pentru judecată.
30. Eu nu pot face nimic dela Mine însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M'a trimes.
31. Dacă Eu mărturisesc despre Mine însumi, mărturia Mea nu este adevărată.
32. Este un Altul, care mărturisește despre mine; și știu că mărturisirea, pe care o face El despre Mine, este adevărată.
33. Voi ați trimes la Ioan, și el a mărturisit pentru adevăr.

34. Nu că mărturia, pe care o primesc Eu, vine dela un om; dar spun lucrurile acestea pentru ca să fiți mîntuiți.
35. Ioan era lumina, care este aprinsă și luminează, și voi ați vrut să vă veseliți cîtăva vreme la lumina lui.
36. Dar Eu am o mărturie mai mare decît a lui Ioan; căci lucrările, pe cari Mi le-a dat Tatăl să le săvîrșesc, tocmai lucrările acestea, pe cari le fac Eu, mărturisesc despre Mine că Tatăl M'a trimes.
37. Și Tatăl, care M'a trimes, a mărturisit El însuș despre Mine. Voi nu I-ați auzit niciodată glasul, nu I-ați văzut deloc fața;
38. și Cuvîntul Lui nu rămîne în voi, pentru că nu credeți în Acela, pe care L-a trimes El.
39. Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața vecinică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.
40. Și nu vreți să veniți la Mine, ca să aveți viața!
41. Eu nu umblu după slava care vine dela oameni.
42. Dar știu că n'aveți în voi dragoste de Dumnezeu.
43. Eu am venit în Numele Tatălui Meu, și nu Mă primiți; dacă va veni un altul, în numele lui însuș, pe acela îl veți primi.
44. Cum puteți crede voi, cari umblați după slava, pe care v'o dați unii altora, și nu căutați slava care vine dela singurul Dumnezeu?
45. Să nu credeți că vă voi învinui înaintea Tatălui; este cine să vă învinuiască: Moise, în care v'ați pus nădejdea.
46. Căci, dacă ați crede pe Moise, M'ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.
47. Dar dacă nu credeți cele scrise de el, cum veți crede cuvintele Mele?"

6

1. După aceea, Isus S'a dus dincolo de marea Galileii, numită marea Tiberiadei.
2. O mare gloată mergea după El, pentru că vedea semnele pe cari le făcea cu cei bolnavi.
3. Isus S'a suit pe munte, și ședea acolo cu ucenicii Săi.
4. Paștele, praznicul Iudeilor, erau aproape.
5. Isus Și-a ridicat ochii, și a văzut că o mare gloată vine spre El. Și a zis lui Filip: „De unde avem să cumpărăm pîni ca să mănînce oamenii aceștia?"
6. Spunea lucrul acesta ca să-l încerce, pentru că știa ce are de gînd să facă.
7. Filip i-a răspuns: „Pînile, pe cari le-am putea cumpăra cu două sute de lei (Grecește: dinari.), n'ar ajunge ca fiecare să capete puțintel din ele.”
8. Unul din ucenicii Săi, Andrei, fratele lui Simon Petru, I-a zis:
9. „Este aici un băiețel, care are cinci pîni de orz și doi pești; dar ce sînt acestea la atîția?"
10. Isus a zis: „Spuneți oamenilor să șadă jos.” În locul acela era multă iarbă. Oamenii au șezut jos, în număr de aproape cinci mii.
11. Isus a luat pînile, a mulțămit lui Dumnezeu, le-a împărțit ucenicilor, iar ucenicii le-au împărțit celorce ședeau jos; de asemenea, le-a dat și din pești cît au voit.
12. După ce s'au saturat, Isus a zis ucenicilor Săi: „Strîngeți fărămiturile cari au rămas, ca să nu se piardă nimic.”
13. Le-au adunat deci, și au umplut douăsprezece coșuri cu fărămiturile cari rămăseseră din cele cinci pîni de orz, după ce mîncaseră toți.
14. Oamenii aceia, cînd au văzut minunea, pe care o făcuse Isus, ziceau: „Cu adevărat, acesta este prorocul cel așteptat în lume.”
15. Isus, fiindcă știa că au de gînd să vină să-L ia cu sila ca să-L facă împărat, S'a dus iarăș la munte, numai El singur.
16. Cînd s'a înserat, ucenicii Lui s'au coborît la marginea mării.
17. S'au suit într'o corabie, și treceau marea, ca să se ducă în Capernaum. Se întunecase, și Isus tot nu venise la ei.
18. Sufla un vînt puternic și marea era întăritată.

19. După ce au văslit cam douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, văd pe Isus umblînd pe mare și apropiindu-Se de corabie. Și s'au înfricoșat.
20. Dar Isus le-a zis: „Eu sînt, nu vă temeți!”
21. Voiau deci să-L ia în corabie. Și corabia a sosit îndată la locul spre care mergeau.
22. Norodul, care rămăsese de cealaltă parte a mării, băgase de seamă că acolo nu era decît o corabie, și că Isus nu Se suise în corabia aceasta cu ucenicii Lui, ci ucenicii plecaseră singuri cu ea.
23. A doua zi sosiseră alte corăbii din Tiberiada, aproape de locul unde mîncaseră ei pînea, dupăce Domnul mulțămise lui Dumnezeu.
24. Cînd au văzut noroadele că nici Isus, nici ucenicii Lui nu erau acolo, s'au suit și ele în corăbiile acestea, și s'au dus la Capernaum să caute pe Isus.
25. Cînd L-au găsit, dincolo de mare, I-au zis: „Învățătorule, cînd ai venit aici?”
26. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun, că Mă căutați nu pentrucă ați văzut semne, ci pentrucă ați mîncat din pîunile acelea, și v'ăți săturat.
27. Lucrați nu pentru mîncarea peritoare, ci pentru* mîncarea, care rămîne pentru viața vecinică, și pe care v'o va da Fiul omului; căci Tatăl, adică, însuș Dumnezeu, pe el L-a însemnat cu pecetea Lui.”
28. Ei I-au zis: „Ce să facem ca să săvîrșim lucrările lui Dumnezeu?”
29. Isus le-a răspuns: „Lucrarea pe care o cere Dumnezeu este aceasta: să credeți în Acela, pe care L-a trimes El.”
30. „Ce semn faci Tu, deci”, I-au zis ei, „ca să-l vedem, și să credem în Tine? Ce lucrezi Tu?”
31. Părinții noștri au mîncat mană în pustie, după cum este scris: «Le-a dat să mănînce pîne din cer.»
32. Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun, că Moise nu v'a dat pînea din cer, ci Tatăl Meu vă dă adevărata pîne din cer;
33. căci Pînea lui Dumnezeu este aceea care se pogoară din cer, și dă lumii viața”.
34. „Doamne”, I-au zis ei, „dă-ne totdeauna această pîne.”
35. Isus le-a zis: „Eu sînt Pînea vieții. Cine vine la Mine, nu va flămînzi niciodată; și cine crede în Mine, nu va înseta niciodată.
36. Dar v'am spus că M'ăți și văzut, și tot nu credeți.
37. Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine; și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară:
38. căci M'am pogorît din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M'a trimes.
39. Și voia Celuice M'a trimes, este să nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat El, ci să-l înviez în ziua de apoi.
40. Voia Tatălui meu este ca oricine vede pe Fiul, și crede în El, să aibă viața vecinică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.”
41. Iudeii cîrteau împotriva Lui, pentrucă zisese: „Eu sînt pînea care s'a pogorît din cer.”
42. Și ziceau: „Oare nu este acesta Isus, fiul lui Iosif, pe al cărui tată și mamă îi cunoaștem ? Cum dar zice El: „Eu M'am pogorît din cer?”
43. Isus le-a răspuns: „Nu cîrțiți între voi.
44. Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M'a trimes; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.
45. În prooroci este scris: „Toți vor fi învățați de Dumnezeu.” Așa că oricine a ascultat pe Tatăl, și a primit învățătura Lui, vine la Mine.
46. Nu că cineva a văzut pe Tatăl, afară de Acela care vine dela Dumnezeu; da, Acela a văzut pe Tatăl.
47. Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, are viața vecinică.
48. Eu sînt Pînea vieții.
49. Părinții voștri au mîncat mană în pustie, și au murit.
50. Pînea, care se pogoară din cer, este de așa fel, ca cineva să mănînce din ea, și să nu moară.
51. Eu sînt Pînea vie, care s'a pogorît din cer. Dacă mănîncă cineva din pînea aceasta, va trăi în veac; și pînea, pe care o voi da Eu, este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viața lumii.”
52. La auzul acestor cuvinte, Iudeii se certau între ei, și ziceau: „Cum poate omul acesta să ne dea trupul Lui să-l mîncăm?”

53. Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului, și dacă nu beți sângele Lui, n’aveți viața în voi înșivă.
54. Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, are viața vecinică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.
55. Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană, și sângele Meu este cu adevărat o băutură.
56. Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, rămîne în Mine, și Eu rămîn în el.
57. După cum Tatăl, care este viu, M’a trimis pe Mine, și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine, va trăi și el prin Mine.
58. Astfel este pînea, care s’a pogorît din cer, nu ca mana, pe care au mâncat-o părinții voștri, și totuș au murit: cine mănâncă pînea aceasta, va trăi în veac.”
59. Isus a spus aceste lucruri în sinagogă, cînd învăța pe oameni în Capernaum.
60. Mulți din ucenicii Lui, după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: „Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s’o sufere?”
61. Isus, care știa în Sine că ucenicii Săi cîrteau împotriva vorbirii acesteia, le-a zis: „Vorbirea aceasta este pentru voi o pricină de poticnire?”
62. Dar dacă ați vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte? ...
63. Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele, pe cari vi le-am spus Eu, sînt duh și viață.
64. Dar sînt unii din voi cari nu cred.” Căci Isus știa dela început cine erau ceice nu cred, și cine era celce avea să-L vîndă.
65. Și a adăogat: „Tocmai de aceea v’am spus că nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu i-a fost dat de Tatăl Meu.”
66. Din clipa aceea, mulți din ucenicii Lui s’au întors înapoi, și nu mai umblau cu El.
67. Atunci Isus a zis celor doisprezece: „Voi nu vreți să vă duceți?”
68. „Doamne”, I-a răspuns Simon Petru, „la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții vecinice.
69. Și noi am crezut, și am ajuns la cunoștința că Tu ești Hristosul, Sfîntul lui Dumnezeu.”
70. Isus le-a răspuns : „Nu v’am ales Eu pe voi cei doisprezece? Și totuș unul din voi este un drac.”
71. Vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul; căci el avea să-L vîndă: el, unul din cei doisprezece.

7

1. După aceea, Isus străbătea Galilea; nu voia să stea în Iudea, pentru că Iudeii căutau să-L omoare.
2. Și praznicul Iudeilor, praznicul zis al Corturilor, era aproape.
3. Frații Lui I-au zis: „Pleacă de aici, și du-Te în Iudea, ca să vadă și ucenicii Tăi lucrările, pe cari le faci.
4. Nimeni nu face ceva în ascuns, cînd caută să se facă cunoscut: dacă faci aceste lucruri, arată-Te lumii.”
5. Căci nici frații Lui nu credeau în El.
6. Isus le-a zis: „Vremea Mea n’a sosit încă, dar vouă vremea totdeauna vă este prielnică.
7. Pe voi lumea nu vă poate urî; pe Mine Mă urăște, pentru că mărturisesc despre ea că lucrările ei sînt rele.
8. Suiți-vă voi la praznicul acesta; Eu încă nu Mă sui la praznicul acesta, fiindcă nu Mi s’a împlinit încă vremea.”
9. După ce le-a spus aceste lucruri, a rămas în Galilea.
10. După ce s’au suit frații Lui la praznic, S’a suit și El, dar nu pe față, ci cam pe ascuns.
11. Iudeii Îl căutau în timpul praznicului, și ziceau: „Unde este?”
12. Noroadel vorbeau mult în șoaptă despre El. Unii ziceau: „Este un om bun.” Alții ziceau: „Nu, ci duce norodul în rătăcire.”
13. Totuș, de frica Iudeilor, nimeni nu vorbea de El pe față.
14. Pela jumătatea praznicului, Isus S’a suit la Templu. Și învăța norodul.
15. Iudeii se mirau, și ziceau: „Cum are omul acesta învățătură, căci n’a învățat niciodată?”

16. Isus le-a răspuns: „Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celuice M’ a trimes pe Mine.
17. Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu, sau dacă Eu vorbesc dela Mine.
18. Cine vorbește dela sine, caută slava lui însuși; dar cine caută slava Celuice l-a trimes, acela este adevărat, și în el nu este strîmbătate.
19. Oare nu v’ a dat Moise Legea? Totuș nimeni din voi nu ține Legea. De ce căutați să Mă omorîți?”
20. Norodul l-a răspuns: „Ai drac. Cine caută să Te omoare?”
21. Drept răspuns, Isus le-a zis: „O lucrare am făcut, și toți vă mirați de ea.
22. Moise v’ a dat porunca privitoare la tăierea împrejur - nu că ea vine dela Moise, ci dela patriarhi - și voi tăiați împrejur pe om în ziua Sabatului.
23. Dacă un om primește tăierea împrejur în ziua Sabatului, ca să nu se calce Legea lui Moise, de ce turbați de mînie împotriva Mea, pentru că am însănătoșat un om întreg în ziua Sabatului?
24. Nu judecați după înfățișare, ci judecați după dreptate.”
25. Niște locuitori din Ierusalim ziceau: „Nu este El acela, pe care caută ei să-L omoare?”
26. Și totuș, iată că vorbește pe față, și ei nu-l zic nimic! Nu cumva, în adevăr, cei mai mari vor fi cunoscut că El este Hristosul?
27. Dar noi știm de unde este omul acesta; însă, cînd va veni Hristosul, nimeni nu va ști de unde este.”
28. Și Isus, pe cînd învăța pe norod în Templu, striga: „Mă cunoașteți și Mă știți de unde sînt! Eu n’ am venit dela Mine însumi, ci Cel ce M’ a trimes, este adevărat, și voi nu-L cunoașteți.
29. Eu Îl cunosc, căci vin dela El, și El M’ a trimes.”
30. Ei căutau deci să-L prindă; și nimeni n’ a pus mîna pe El, căci încă nu-I sosise ceasul.
31. Mulți din norod au crezut în El, și ziceau: „Cînd va veni Hristosul, va face mai multe semne decît a făcut omul acesta?”
32. Fariseii au auzit pe norod spunînd în șoaptă aceste lucruri despre El. Atunci preoții cei mai de seamă și Fariseii au trimes niște aprozi să-L prindă.
33. Isus a zis: „Mai sînt cu voi puțină vreme, și apoi Mă duc la Cel ce M’ a trimes.
34. Voi Mă veți căuta, și nu Mă veți găsi; și unde voi fi Eu, voi nu puteți veni.”
35. Iudeii au zis între ei: „Unde are de gînd să se ducă omul acesta, ca să nu-l putem găsi? Doar n’ o avea de gînd să se ducă la cei împrăștiați printre Greci, și să învețe pe Greci?”
36. Ce însemnează cuvintele acestea, pe cari le-a spus: „Mă veți căuta, și nu Mă veți găsi; și unde voi fi Eu, voi nu puteți veni?”
37. În ziua de pe urmă, care era ziua cea mare a praznicului, Isus a stătut în picioare, și a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine, și să bea.
38. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge rîuri de apă vie, cum zice Scriptura.”
39. Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească ceice vor crede în El. Căci Duhul Sfînt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.
40. Unii din norod, cînd au auzit aceste cuvinte, ziceau: „Acesta este cu adevărat Proorocul.”
41. Alții ziceau: „Acesta este Hristosul.” Și alții ziceau: „Cum, din Galilea are să vină Hristosul?”
42. Nu zice Scriptura că Hristosul are să vină din sămînța lui David, și din satul Betleem, unde era David?”
43. S’ a făcut deci desbinare în norod din pricina Lui.
44. Unii din ei voiau să-L prindă; dar nimeni n’ a pus mîna pe El.
45. Aprozii s’ au întors deci la preoții cei mai de seamă și la Farisei. Și aceștia le-au zis: „De ce nu l-ați adus?”
46. Aprozii au răspuns: „Niciodată n’ a vorbit vreun om ca omul acesta.”
47. Fariseii le-au răspuns: „Doar n’ ați fi fost duși și voi în rătăcire?”
48. A crezut în El vreunul din mai marii noștri sau din Farisei?
49. Dar norodul acesta, care nu știe Legea, este blestemat!”
50. Nicodim, cel care venise la Isus noaptea, și care era unul din ei, le-a zis:
51. „Legea noastră osîndește ea pe un om înainte ca să-l asculte și să știe ce face?”
52. Drept răspuns, ei i-au zis: „Și tu ești din Galilea? Cercetează bine, și vei vedea că din Galilea nu

s'a ridicat niciun prooroc.”

53. (Și s'a întors fiecare acasă.

8

1. Isus S'a dus la muntele Măslinilor.

2. Dar disdedimineață, a venit din nou în Templu; și tot norodul a venit la El. El a șezut jos, și-i învăța.

3. Atunci cărturarii și Fariseii I-au adus o femeie prinsă în preacurvie. Au pus-o în mijlocul norodului,

4. și au zis lui Isus: „Învățătorule, femeia aceasta a fost prinsă chiar când săvârșea preacurvia.

5. Moise, în Lege, ne-a poruncit să ucidem cu pietre pe astfel de femei: Tu dar ce zici?”

6. Spuneau lucrul acesta ca să-L ispitească și să-L poată învinui. Dar Isus S'a plecat în jos, și scria cu degetul pe pământ.

7. Fiindcă ei nu încetau să-L întrebe, El S'a ridicat în sus, și le-a zis: „Cine dintre voi este fără păcat, să arunce cel dintîi cu piatra în ea.”

8. Apoi S'a plecat iarăș, și scria cu degetul pe pământ.

9. Cînd au auzit ei cuvintele acestea, s'au simțit muștrați de cugetul lor, și au ieșit afară, unul câte unul, începînd dela cei mai bătrîni, pînă la cei din urmă. Și Isus a rămas singur cu femeia, care stătea în mijloc.

10. Atunci S'a ridicat în sus; și, cînd n'a mai văzut pe nimeni decît pe femeie, Isus i-a zis: „Femeie, unde sînt pîrșii tăi? Nimeni nu te-a osîndit?”

11. „Nimeni, Doamne”, I-a răspuns ea. Și Isus i-a zis: „Nici Eu nu te osîndesc. Du-te, și să nu mai păcătuiești.”

12. Isus le-a vorbit din nou, și a zis: „Eu sînt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întunec, ci va avea lumina vieții.”

13. La auzul acestor vorbe, Fariseii I-au zis: „Tu mărturisești despre Tine însuți: deci mărturia Ta nu este adevărată.”

14. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Chiar dacă Eu mărturisesc despre Mine însumi, totuș mărturia Mea este adevărată; căci Eu știu de unde am venit și unde Mă duc, dar voi nu știți nici de unde vin nici unde Mă duc.

15. Voi judecați după înfățișare; Eu nu judec pe nimeni.

16. Și chiar dacă judec, judecata Mea este adevărată, pentru că nu sînt singur, ci Tatăl, care M'a trimes, este cu Mine.

17. În Legea voastră este scris că mărturia a doi oameni este adevărată:

18. deci despre Mine însumi, mărturisesc Eu, și despre Mine mărturisește și Tatăl, care M'a trimes.”

19. Ei I-au zis deci: „Unde este Tatăl Tău?” Isus a răspuns: „Voi nu Mă cunoașteți nici pe Mine, nici pe Tatăl Meu. Dacă M'ați cunoaște pe Mine, ați cunoaște și pe Tatăl Meu.”

20. Isus a spus aceste cuvinte, pe cînd învăța pe norod în Templu, în locul unde era vistieria; și nimeni n'a pus mîna pe el, pentru că încă nu-I sosise ceasul.

21. Isus le-a mai spus: „Eu Mă duc, și Mă veți căuta, și veți muri în păcatul vostru; acolo unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni.”

22. Atunci Iudeii au zis: „Doar n'o avea de gînd să se omoare, de zice: „Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni!”

23. „Voi sînteți de jos”, le-a zis El; „Eu sînt de sus: voi sînteți din lumea aceasta, Eu nu sînt din lumea aceasta.

24. De aceea v'am spus că veți muri în păcatele voastre; căci, dacă nu credeți că Eu sînt, veți muri în păcatele voastre.”

25. „Cine ești Tu?” I-au zis ei. Isus le-a răspuns: „Ceeace dela început vă spun că sînt.”

26. Am multe de zis despre voi și de osîndit în voi; dar Celce M-a trimes, este adevărat; și Eu, ce am auzit de la El, aceea spun lumii.”

27. Ei n'au înțeles că le vorbea despre Tatăl.

28. Isus deci le-a zis: „Cînd veți înălța pe Fiul omului, atunci veți cunoaște că Eu sînt, și că nu fac nimic dela Mine însumi, ci vorbesc după cum M'a învățat Tatăl Meu.

29. Cel ce M'a trimis, este cu Mine; Tatăl nu M'a lăsat singur, pentru că totdeauna fac ce-I este plăcut.”

30. Pe cînd vorbea Isus astfel, mulți au crezut în El.

31. Și a zis Iudeilor, cari crezuseră în El: „Dacă rămîneți în cuvîntul Meu, sînteți în adevăr ucenicii Mei;

32. veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi.”

33. Ei I-au răspuns: „Noi sîntem sămînța lui Avraam, și n'am fost niciodată robii nimănui; cum zici Tu: „Veți fi slobozi!”

34. „Adevărat, adevărat, vă spun”, le-a răspuns Isus, „că, oricine trăiește în păcat, este rob al păcatului.

35. Și robul nu rămîne pururea în casă; fiul însă rămîne pururea.

36. Deci, dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.

37. Știu că sînteți sămînța lui Avraam; dar căutați să Mă omorîți, pentru că nu pătrunde în voi cuvîntul Meu.

38. Eu spun ce am văzut la Tatăl Meu; și voi faceți ce ați auzit dela tatăl vostru.”

39. „Tatăl nostru”, I-au răspuns ei, „este Avraam”. Isus le-a zis: „Dacă ați fi copiii ai lui Avraam, ați face faptele lui Avraam.

40. Dar acum căutați să Mă omorîți, pe Mine, un om, care v'am spus adevărul, pe care l-am auzit dela Dumnezeu. Așa ceva Avraam n'a făcut.

41. Voi faceți faptele tatălui vostru.” Ei I-au zis: „Noi nu sîntem copiii născuți din curvie; avem un singur Tată: pe Dumnezeu.”

42. Isus le-a zis: „Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M'ați iubi și pe Mine, căci Eu am ieșit și vin dela Dumnezeu: n'am venit dela Mine însumi, ci El M'a trimis.

43. Pentru ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta Cuvîntul Meu.

44. Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El dela început a fost ucigaș; și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Oricecîteori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii.

45. Iar pe Mine, pentru că spun adevărul, nu Mă credeți.

46. Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat? Dacă spun adevărul, pentru ce nu Mă credeți?

47. Cine este din Dumnezeu, ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea n'ascultați, pentru că nu sînteți din Dumnezeu.”

48. Iudeii I-au răspuns: „Nu zicem noi bine că ești Samaritan, și că ai drac?”

49. „N'am drac” le-a răspuns Isus; „ci Eu cinstesc pe Tatăl Meu, dar voi nu Mă cinstiți.

50. Eu nu caut slava Mea; este Unul care o caută și care judecă.

51. Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă păzește cineva cuvîntul Meu, în veac nu va vedea moartea.”

52. „Acum”, I-au zis Iudeii, „vedem bine că ai drac; Avraam a murit, proorocii de asemenea au murit, și tu zici: „Dacă păzește cineva cuvîntul Meu, în veac nu va gusta moartea.”

53. Doar n'ai fi Tu mai mare decît părintele nostru Avraam, care a murit? Și decît proorocii, cari de asemenea au murit? Cine te crezi Tu că ești?”

54. Isus a răspuns: „Dacă Mă slăvesc Eu însumi, slava Mea nu este nimic; Tatăl Meu Mă slăvește, El, despre care voi ziceți că este Dumnezeul vostru;

55. și totuș nu-L cunoașteți. Eu Îl cunosc bine; și dacă aș zice că nu-L cunosc, aș fi și Eu un mincinos ca voi. Dar Îl cunosc și păzesc Cuvîntul Lui.

56. Tatăl vostru Avraam a săltat de bucurie că are să vadă ziua Mea: a văzut-o și s'a bucurat.”

57. „N'ai nici cincizeci ce ani”, I-au zis Iudeii, „și ai văzut pe Avraam!”

58. Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun că, mai înainte ca să se nască Avraam, sînt Eu.”

59. La auzul acestor vorbe, au luat pietre ca să arunce în El. Dar Isus S'a ascuns, și a ieșit din Templu, trecînd prin mijlocul lor. Și așa a plecat din Templu.

1. Când trecea, Isus a văzut pe un orb din naștere.
2. Ucenicii Lui L-au întreat: „Învățătorule, cine a păcătuit: omul acesta sau părinții lui, de s'a născut orb?”
3. Isus a răspuns : „N'a păcătuit nici omul acesta, nici părinții lui; ci s'a născut așa, ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.
4. Cît este ziuă, trebuie să lucrez lucrările Celuice M'a trimes; vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze.
5. Cît sînt în lume, sînt Lumina lumii.”
6. După ce a zis aceste vorbe, a scuipat pe pămînt și a făcut tină din scuipat. Apoi a uns ochii orbului cu tina aceasta,
7. și i-a zis: „Du-te de te spală în scaldătoarea Siloamului” (care, tîlmăcit, însemnează: Trimes). El s'a dus, s'a spălat, și s'a întors văzînd bine.
8. Vecinii și ceice-l cunoscuseră mai înainte ca cerșetor, ziceau: „Nu este acesta celce șede și cerșea?”
9. Unii ziceau: „El este.” Alții ziceau: „Nu; dar seamănă cu el.” Și el însuș zicea: „Eu sînt.”
10. Deci i-au zis: „Cum ți s'au deschis ochii?”
11. El a răspuns: „Omul acela, căruia i se zice Isus, a făcut tină, mi-a uns ochii, și mi-a zis: „Du-te la scaldătoarea Siloamului, și spală-te.” M'am dus, m'am spălat, și mi-am căpătat vederea.”
12. „Unde este omul acela”, l-au întreat ei. El a răspus: „Nu știu.”
13. Au adus la Farisei pe cel ce fusese orb mai înainte.
14. Și era o zi de Sabat cînd făcuse Isus tină, și-i deschisese ochii.
15. Din nou, Fariseii l-au întreat și ei cum și-a căpătat vederea. Și el le-a zis: „Mi-a pus tină pe ochi, m'am spălat, și văd.”
16. Atunci unii din Farisei au început să zică: „Omul acesta nu vine de la Dumnezeu, pentrucă nu ține Sabatul.” Alții ziceau: „Cum poate un om păcătos să facă asemenea semne?” Și era desbinare între ei.
17. Iarăș au întreat pe orb: „Tu ce zici despre El, în privința faptului că ți-a deschis ochii?” „Este un prooroc”, le-a răspuns el.
18. Iudeii n'au crezut că fusese orb și că își căpătase vederea, pînă n'au chemat pe părinții lui.
19. Și cînd i-au venit părinții, i-au întreat: „Acesta este fiul vostru, care spuneți că s'a născut orb? Cum dar vede acum?”
20. Drept răspuns, părinții lui au zis: „Știm că acesta este fiul nostru, și că s'a născut orb.
21. Dar cum vede acum, sau cine i-a deschis ochii, nu știm. Întreați-l pe el; este în vîrstă, el singur poate vorbi despre ce-l privește.”
22. Părinții lui au zis aceste lucruri, pentrucă se temeau de Iudei; căci Iudeii hotărîseră acum că, dacă va mărturisi cineva că Isus este Hristosul, să fie dat afară din sinagogă.
23. De aceea au zis părinții lui : „Este în vîrstă, întreați-l pe el.”
24. Fariseii au chemat a doua oară pe omul care fusese orb, și i-au zis: „Dă slavă lui Dumnezeu: noi știm că omul acesta este un păcătos.”
25. El a răspuns: „Dacă este un păcătos, nu știu; eu una știu: că eram orb, și acum văd.”
26. Iarăș l-au întreat : „Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?”
27. „Acum v'am spus”, le-a răspuns el, „și n'ați ascultat. Pentruce voiți să mai auziți încăodată? Doar n'ați vrea să vă faceți și voi ucenicii Lui!”
28. Ei l-au ocărît, și i-au zis: „Tu ești ucenicul Lui, noi sîntem ucenicii lui Moise.
29. Știm că Dumnezeu a vorbit lui Moise, dar acesta nu știm de unde este.”
30. „Aici este mirarea”, le-a răspuns omul acela, „că voi nu știți de unde este, și totuș, El mi-a deschis ochii.
31. Știm că Dumnezeu n'ascultă pe păcătoși; ci, dacă este cineva temător de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă.
32. De cînd este lumea, nu s'a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere.

33. Dacă omul acesta n'ar veni dela Dumnezeu, n'ar putea face nimic.”
34. „Tu ești născut cu totul în păcat”, i-au răspuns ei, „și vrei să ne înveți pe noi?” Și l-au dat afară.
35. Isus a auzit că l-au dat afară; și, când l-a găsit, i-a zis: „Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?”
36. El a răspuns: „Și cine este, Doamne, ca să cred în El?”
37. „L-ai și văzut”, i-a zis Isus, „și cel care vorbește cu tine, Acela este.”
38. „Cred, Doamne”, I-a zis el; și I s'a închinat.
39. Apoi Isus a zis: „Eu am venit în lumea aceasta pentru judecată: ca ceice nu văd, să vadă, și ceice văd, să ajungă orbi.”
40. Unii din Fariseii cari erau lângă el, când au auzit aceste vorbe, I-au zis: „Doar n'om fi și noi orbi!”
41. „Dacă ați fi orbi”, le-a răspuns Isus, „n'ați avea păcat; dar acum ziceți: „Vedem.” Tocmai de aceea, păcatul vostru rămîne.”

10

1. „Adevărat, adevărat, vă spun că, cine nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe altă parte, este un hoț și un tâlhar.
2. Dar cine intră pe ușă, este păstorul oilor.
3. Portarul îi deschide, și oile aud glasul lui; el își cheamă oile pe nume, și le scoate afară din staul.
4. După ce și-a scos toate oile, merge înaintea lor; și oile merg după el, pentru că îi cunosc glasul.
5. Nu merg deloc după un străin; ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor.”
6. Isus le-a spus această pildă, dar ei n'au înțeles despre ce le vorbea.
7. Isus le-a mai zis: „Adevărat, adevărat, vă spun că Eu sînt ușa oilor.
8. Toți ceice au venit înainte de Mine, sînt hoți și tâlhari; dar oile n'au ascultat de ei.
9. Eu sînt Ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mîntuit; va intra și va ieși, și va găsi pășune.
10. Hoțul nu vine decît să fure, să junghie și să prăpădească. Eu am venit ca oile să aibă viață, și s'o aibă din belșug.
11. Eu sînt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oi.
12. Dar cel plătit, care nu este păstor, și ale cărui oi nu sînt ale lui, când vede lupul venind, lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le împrăștie.
13. Cel plătit fuge, pentru că este plătit, și nu-i pasă de oi.
14. Eu sînt Păstorul cel bun. Eu Îmi cunosc oile Mele, și ele Mă cunosc pe Mine,
15. așa cum Mă cunoaște pe Mine Tatăl, și cum cunosc Eu pe Tatăl; și Eu Îmi dau viața pentru oile Mele.
16. Mai am și alte oi, cari nu sînt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, și va fi o turmă și un Păstor.
17. Tatăl Mă iubește, pentru că Îmi dau viața, ca iarăș s'o iau.
18. Nimeni nu Mi-o ia cu sila, ci o dau Eu dela Mine. Am putere s'o dau, și am putere s'o iau iarăș: aceasta este porunca, pe care am primit-o dela Tatăl Meu.”
19. Din pricina acestor cuvinte, iarăș s'a făcut desbinare între Iudei.
20. Mulți dintre ei ziceau: „Are drac, este nebun; de ce-L ascultați?”
21. Alții ziceau: „Cuvintele acestea nu sînt cuvinte de înderăcit; poate un drac să deschidă ochii orbilor.”
22. În Ierusalim se prăznuia atunci praznicul Înnoirii Templului. Era iarna.
23. Și Isus Se plimba prin Templu, pe supt pridvorul lui Solomon.
24. Iudeii L-au înconjurat, și I-au zis: „Pînă cînd ne tot ții sufletele în încordare? Dacă ești Hristosul, spune-ne-o deslușit.”
25. „V'am spus”, le-a răspuns Isus, „și nu credeți. Lucrările, pe cari le fac Eu, în Numele Tatălui Meu, ele mărturisesc despre Mine.
26. Dar voi nu credeți, pentru că, după cum v'am spus, nu sînteți din oile Mele.
27. Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine.
28. Eu le dau viața vecinică, în veac nu vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mîna Mea.

29. Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decît toți; și nimeni nu le poate smulge din mîna Tatălui Meu.
30. Eu și Tatăl una sîntem.”
31. Atunci Iudeii iarăș au luat pietre ca să-L ucidă.
32. Isus le-a zis: „V’am arătat multe lucrări bune, cari vin dela Tatăl Meu: pentru care din aceste lucrări aruncați cu pietre în Mine?”
33. Iudeii I-au răspuns: „Nu pentru o lucrare bună aruncăm noi cu pietre în Tine, ci pentru o hulă, și pentrucă Tu, care ești un om, Te faci Dumnezeu.”
34. Isus le-a răspuns: „Nu este scris în Legea voastră: „Eu am zis: Sînteți dumnezei?”
35. Dacă Legea a numit „dumnezei”, pe aceia, căroră le-a vorbit Cuvîntul lui Dumnezeu, - și Scriptura nu poate fi desfîntată, -
36. cum ziceți voi că hulesc Eu, pe care Tatăl M’a sfințit și M’a trimes în lume? Și aceasta, pentrucă am zis: „Sînt Fiul lui Dumnezeu!”
37. Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.
38. Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, ca să ajungeți să cunoașteți și să știți că Tatăl este în Mine și Eu sînt în Tatăl.”
39. La auzul acestor vorbe, căutau iarăș să-L prindă; dar El a scăpat din mîinile lor.
40. Isus S’a dus iarăș dincolo de Iordan, în locul unde botezase Ioan la început. Și a rămas acolo.
41. Mulți veneau la El, și ziceau: „Ioan n’a făcut nici un semn; dar tot ce a spus Ioan despre omul acesta, era adevărat.”
42. Și mulți au crezut în El în locul acela.

11

1. Un oarecare Lazăr din Betania, satul Mariei și al Martei, sora ei, era bolnav. -
2. Maria era aceea care a uns pe Domnul cu mir, și I-a șters picioarele cu părul ei, și Lazăr cel bolnav era fratele ei. -
3. Surorile au trimes la Isus să-i spună: „Doamne, iată că acela pe care-l iubești, este bolnav.”
4. Dar Isus, cînd a auzit vestea aceasta, a zis: „Boala aceasta nu este spre moarte, ci spre slava lui Dumnezeu, pentru ca Fiul lui Dumnezeu să fie proslăvit prin ea.”
5. Și Isus iubea pe Marta, și pe sora ei, și pe Lazăr.
6. Deci, cînd a auzit că Lazăr este bolnav, a mai zăbovit două zile în locul în care era;
7. și în urmă a zis ucenicilor: „Haidem să ne întoarcem în Iudea.”
8. „Învățătorule”, I-au zis ucenicii, „acum de curînd căutau Iudeii să Te ucidă cu pietre, și Te întorci în Iudea?”
9. Isus a răspuns: „Nu sînt douăsprezece ceasuri în zi? Dacă umblă cineva ziua nu se poticnește, pentrucă vede lumina lumii acesteia;
10. dar dacă umblă noaptea, se poticnește, pentrucă n’are lumina în el.”
11. După aceste vorbe, le-a zis: „Lazăr, prietenul nostru, doarme: dar Mă duc să-l trezesc din somn.”
12. Ucenicii I-au zis: „Doamne, dacă doarme, are să se facă bine.”
13. Isus vorbise despre moartea lui, dar ei credeau că vorbește despre odihna căpătată prin somn.
14. Atunci Isus le-a spus pe față: „Lazăr a murit.”
15. „Și mă bucur că n’am fost acolo, pentru voi, ca să credeți. Dar acum, haidem să mergem la el.”
16. Atunci Toma, zis Geamăn, a zis celorlalți ucenici: „Haidem să mergem și noi să murim cu El!”
17. Cînd a venit Isus, a aflat că Lazăr era de patru zile în mormînt.
18. Și, fiindcă Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii,
19. Mulți din Iudei veniseră la Marta și Maria, ca să le mîngîie pentru moartea fratelui lor.
20. Cînd a auzit Marta că vine Isus, I-a ieșit înainte; iar Maria ședea în casă.
21. Marta a zis lui Isus: „Doamne, dacă ai fi fost aici, n’ar fi murit fratele meu!
22. Dar și acum, știu că orice vei cere dela Dumnezeu, Îți va da Dumnezeu.”
23. Isus i-a zis: „Fratele tău va învia.”
24. „Știu”, I-a răspuns Marta, „că va învia la înviere, în ziua de apoi.”

25. Isus i-a zis: „Eu sînt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.
26. Și oricine trăiește, și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?”
27. „Da, Doamne,” I-a zis ea, „cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume.”
28. Dupăce a spus aceste vorbe, s’a dus și a chemat în taină pe soru-sa Maria, și i-a zis: „A venit Învățătorul și te cheamă.”
29. Maria, cum a auzit, s’a sculat iute, și s’a dus la El.
30. Căci Isus nu intrase încă în sat, ci era tot în locul unde Îl întâmpinase Marta.
31. Iudeii, cari erau cu Maria în casă și o mîngîiau, cînd au văzut-o sculîndu-se iute și ieșind afară, au mers după ea, căci ziceau: „Se duce la mormînt, ca să plîngă acolo.”
32. Maria, cînd a ajuns unde era Isus, și L-a văzut, s’a aruncat la picioarele Lui, și I-a zis: „Doamne, dacă ai fi fost aici, n’ar fi murit fratele meu.”
33. Isus, cînd a văzut-o plîngînd, pe ea și pe Iudeii cari veniseră cu ea, S’a înfiorat în duhul Lui, și S’a tulburat.
34. Și a zis: „Unde l-ați pus?” „Doamne,” I-au răspuns ei, „vino și vezi.”
35. Isus plîngea.
36. Atunci Iudeii au zis: „Iată cît îl iubea de mult!”
37. Și unii din ei au zis: „El, care a deschis ochii orbului, nu putea face ca nici omul acesta să nu moară?”
38. Isus S’a înfiorat din nou în Sine, și S’a dus la mormînt. Mormîntul era o peșteră, la intrarea căreia era așezată o piatră.
39. „Dați piatra la o parte,” a zis Isus. Marta, sora mortului, I-a zis: „Doamne, miroase greu, căci este mort de patru zile.”
40. Isus i-a zis: „Nu ți-am spus că, dacă vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?”
41. Au luat dar piatra din locul unde zăcea mortul. Și Isus a ridicat ochii în sus, și a zis: „Tată, Îți mulțămesc că M’ai ascultat.
42. Știam că totdeauna Mă ascuți; dar vorbesc astfel pentru norodul care stă împrejur, ca să creadă că Tu M’ai trimes.”
43. Dupăce a zis aceste vorbe, a strigat cu glas tare: „Lazăre, vino afară!”
44. Și mortul a ieșit cu mîinile și picioarele legate cu fășii de pînză, și cu fața înfășurată cu un ștergar. Isus le-a zis: „Deslegați-l, și lăsați-l să meargă.”
45. Mulți din Iudeii, cari veniseră la Maria, cînd au văzut ce a făcut Isus, au crezut în El.
46. Dar unii din ei s’au dus la Farisei, și le-au spus ce făcuse Isus.
47. Atunci preoții cei mai de seamă și Fariseii au adunat Soborul, și au zis: „Ce vom face? Omul acesta face multe minuni.
48. Dacă-L lăsăm așa, toți vor crede în El, și vor veni Romanii și ne vor nimici și locul nostru și neamul.”
49. Unul din ei, Caiafa, care era mare preot în anul acela, le-a zis : „Voi nu știți nimic;
50. oare nu vă gîndiți că este în folosul vostru să moară un singur om pentru norod, și să nu piară tot neamul?”
51. Dar lucrul acesta nu l-a spus de la el; ci, fiindcă era mare preot în anul acela, a proorocit că Isus avea să moară pentru neam.
52. Și nu numai pentru neamul acela, ci și ca să adune într’un singur trup pe copiii lui Dumnezeu cei risipiți.
53. Din ziua aceea, au hotărît să-L omoare.
54. De aceea Isus nu mai umbla pe față printre Iudei; ci a plecat de acolo în ținutul de lîngă pustie, într’o cetate numită Efraim; și a rămas acolo împreună cu ucenicii Săi.
55. Paștele Iudeilor erau aproape. Și mulți oameni din ținutul acela s’au suit la Ierusalim, înainte de Paște, ca să se curățească.
56. Ei căutau pe Isus, și vorbeau unii cu alții în Templu: „Ce credeți? N’are să vină la praznic?”
57. Iar preoții cei mai de seamă și Fariseii porunciseră că, dacă va ști cineva unde este, să le dea de știre ca să-L prindă.

1. Cu șase zile înainte de Paște, Isus a venit în Betania, unde era Lazăr, care fusese mort, și pe care îl înviase din morți.
2. Acolo I-au pregătit o cină. Marta slujea, iar Lazăr era unul din ceice ședeau la masă cu El.
3. Maria a luat un litru cu mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Isus, și I-a șters picioarele cu părul ei; și s'a umplut casa de mirosul mirului.
4. Unul din ucenicii Săi, Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, care avea să-L vîndă, a zis:
5. „De ce nu s'a vîndut acest mir cu trei sute de lei, și să se fi dat săracilor?”
6. Zicea lucrul acesta nu pentru că purta grijă de săraci, ci pentru că era un hoț, și, ca unul care ținea punga, lua el ce se punea în ea.
7. Dar Isus a zis: „Lasă-o în pace; căci ea l-a păstrat pentru ziua îngropării Mele.
8. Pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna.”
9. O mare mulțime de Iudei au aflat că Isus era în Betania; și au venit acolo, nu numai pentru Isus, ci ca să vadă și pe Lazăr, pe care-l înviase din morți.
10. Preoții cei mai de seamă au hotărît să omoare și pe Lazăr,
11. căci din pricina lui mulți Iudei plecau dela ei și credeau în Isus.
12. A doua zi, o gloată mare, care venise la praznic, cum a auzit că vine Isus în Ierusalim,
13. a luat ramuri de finic, și I-a ieșit în întâmpinare, strigînd: „Osana! Binecuvîntat este Celce vine în Numele Domnului, Împăratul lui Israel!”
14. Isus a găsit un măgăruș, și a încălecat pe el, dupăcum este scris:
15. „Nu te teme, fiica Sionului; iată că Împăratul tău vine călare pe mînzul unei măgărițe.”
16. Ucenicii Lui n'au înțeles aceste lucruri dela început; dar, dupăce a fost proslăvit Isus, și-au adus aminte că aceste lucruri erau scrise despre El, și că ei le împliniseră cu privire la El.
17. Toți ceice fuseseră împreună cu Isus, cînd chemase pe Lazăr din mormînt și-l înviase din morți, mărturiseau despre El.
18. Și norodul I-a ieșit în întâmpinare, pentru că aflase că făcuse semnul acesta.
19. Fariseii au zis deci între ei: „Vedeți că nu cîștigați nimic: iată că lumea se duce după El!”
20. Niște Greci dintre ceice se suiseră să se închine la praznic,
21. s'au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, l-au rugat, și au zis: „Domnule, am vrea să vedem pe Isus.”
22. Filip s'a dus și a spus lui Andrei; apoi Andrei și Filip au spus lui Isus.
23. Drept răspuns, Isus le-a zis: „A sosit ceasul să fie proslăvit Fiul omului.
24. Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă grăuntele de grîu, care a căzut pe pămînt, nu moare, rămîne singur; dar dacă moare, aduce multă roadă.
25. Cine își iubește viața, o va pierde; și cine își urăște viața în lumea aceasta, o va păstra pentru viața vecinică.
26. Dacă Îmi slujește cineva, să Mă urmeze; și unde sînt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă Îmi slujește cineva, Tatăl îl va cinsti.
27. Acum sufletul Meu este tulburat. Și ce voi zice? ... Tată, izbăvește-Mă din ceasul acesta? ... Dar tocmai pentru aceasta am venit pînă la ceasul acesta!
28. Tată, proslăvește Numele Tău!” Și din cer, s'a auzit un glas, care zicea: „L-am proslăvit, și-L voi mai proslăvi!”
29. Norodul, care stătea acolo, și care auzise glasul, a zis că a fost un tunet. Alții ziceau: „Un înger a vorbit cu El!”
30. Isus a răspuns : „Nu pentru Mine s'a auzit glasul acesta, ci pentru voi.
31. Acum are loc judecata lumii acesteia, acum stăpînitorul lumii acesteia va fi aruncat afară.
32. Și după ce voi fi înălțat de pe pămînt, voi atrage la Mine pe toți oamenii.” -
33. Vorbind astfel, arăta cu ce moarte avea să moară. -
34. Norodul I-a răspuns: „Noi am auzit din Lege că Hristosul rămîne în veac; cum dar zici Tu că Fiul omului trebuie să fie înălțat? Cine este acest Fiu al omului ?”
35. Isus le-a zis: „Lumina mai este puțină vreme în mijlocul vostru. Umblați ca unii cari aveți

lumina, ca să nu vă cuprindă întunerecul: cine umblă în întunec, nu știe unde merge.

36. Cîta vreme aveți lumina printre voi, credeți în lumină, ca să fiți fii ai luminii.” Isus le-a spus aceste lucruri: apoi a plecat și S’a ascuns de ei.

37. Măcar că făseser afîtea semne înaintea lor, tot nu credeau în El,

38. ca să se împlinescă vorba, pe care o spusese proorocul Isaia: „Doamne, cine a dat crezare propovăduirii noastre? Și cui a fost descoperită puterea brațului Domnului?”

39. De aceea nu puteau crede, pentru că Isaia a mai zis:

40. „Le-a orbit ochii, și le-a împietrit inima, ca să nu vadă cu ochii, să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec.”

41. Isaia a spus aceste lucruri cînd a văzut slava Lui, și a vorbit despre El.

42. Totuș, chiar dintre fruntași, mulți au crezut în El; dar de frica Fariseilor nu-L mărturiseau pe față, ca să nu fie dați afară din sinagogă.

43. Căci au iubit mai mult slava oamenilor decît slava lui Dumnezeu.

44. Iar Isus a strigat : „Cine crede în Mine, nu crede în Mine, ci în Cel ce M’a trimis pe Mine.

45. Și cine Mă vede pe Mine, vede pe Cel ce M’a trimis pe Mine.

46. Eu am venit ca să fiu o lumină în lume, pentru ca oricine crede în Mine, să nu rămînă în întunec.

47. Dacă aude cineva cuvintele Mele și nu le păzește, nu Eu îl judec; căci Eu n’am venit să judec lumea, ci să mîntuiesc lumea.

48. Pe cine Mă nesocotește și nu primește cuvintele Mele, are cine-l osîndi: Cuvîntul, pe care l-am vestit Eu, acela îl va osîndi în ziua de apoi.

49. Căci Eu n’am vorbit dela Mine însumi, ci Tatăl, care M’a trimis, El însuș Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc.

50. Și știu că porunca Lui este viața vecinică. De aceea lucrurile, pe cari le spun, le spun așa cum Mi le-a spus Tatăl.”

13

1. Înainte de praznicul Paștelor, Isus, ca Cel care știa că I-a sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl și fiindcă iubea pe ai Săi, cari erau în lume, i-a iubit pînă la capăt.

2. În timpul cinei, după ce diavolul pusese în inima lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, gîndul să-L vîndă,

3. Isus, fiindcă știa că Tatăl Îi dăduse toate lucrurile în mîni, că dela Dumnezeu a venit și la Dumnezeu Se duce,

4. S-a sculat dela masă, S’a desbrăcat de hainele Lui, a luat un ștergar, și S’a încins cu el.

5. Apoi a turnat apă într’un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor, și să le ștergă cu ștergarul cu care era încins.

6. A venit deci la Simon Petru. Și Petru I-a zis: „Doamne, Tu să-mi speli mie picioarele?”

7. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea.”

8. Petru I-a zis: „Niciodată nu-mi vei spăla picioarele!” Isus i-a răspuns: „Dacă nu te spăl Eu, nu vei avea parte deloc cu Mine.”

9. „Doamne,” I-a zis Simon Petru, „nu numai picioarele, dar și mînile și capul!”

10. Isus i-a zis: „Cine s-a scaldat n’are trebuință să-și spele decît picioarele, ca să fie curat de tot; și voi sînteți curați, dar nu toți.”

11. Căci știa pe cel ce avea să-l vîndă; de aceea a zis: „Nu sînteți toți curați.”

12. După ce le-a spălat picioarele, și-a luat hainele, S’a așezat iarăș la masă și le-a zis: „Înțelegeți voi ce v’am făcut Eu?”

13. Voi Mă numiți „Învățătorul și Domnul”, și bine ziceți, căci sînt.

14. Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v’am spălat picioarele, și voi sînteți datori să vă spălați picioarele unii altora.

15. Pentru că Eu v’am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu.

16. Adevărat, adevărat, vă spun, că robul nu este mai mare decît domnul său, nici apostolul mai mare

decît cel ce l-a trimes.

17. Dacă știți aceste lucruri, fericite de voi, dacă le faceți.

18. Nu vorbesc despre voi toți; cunosc pe aceia pe cari i-am ales. Dar trebuie să se împlinescă Scriptura, care zice: „Celce mănîncă pîne cu Mine a ridicat călcîiul împotriva Mea.”

19. Vă spun lucrul acesta depe acum, înainte ca să se întîmple, pentruca, atunci cînd se va întîmpla, să credeți că Eu sînt.

20. Adevărat, adevărat, vă spun că, cine primește pe acela pe care-l trimet Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine, primește pe Celce M'a trimes pe Mine.”

21. Dupăce a spus aceste cuvinte, Isus S'a tulburat în duhul Lui, a mărturisit, și a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun, că unul din voi Mă va vinde.”

22. Ucenicii se uitau unii la alții, și nu înțelegeau despre cine vorbește.

23. Unul din ucenici, acela pe care-l iubea Isus, stătea la masă culcat pe sînul lui Isus.

24. Simon Petru i-a făcut semn să întrebe cine este acela despre care vorbea Isus.

25. Și ucenicul acela s'a răzemat pe pieptul lui Isus, și I-a zis: „Doamne, cine este?”

26. Isus a răspuns: „Acela, căruia îi voi întinge bucațica, și i-o voi da.” Și a întins o bucațică, și a dat-o lui Iuda, fiul lui Simon, Iscarioteanul.

27. Cum a fost dată bucațica, a intrat Satana în Iuda. Isus i-a zis: „Ce-ai să faci, fă repede.”

28. Dar nimeni din cei ce ședeau la masă, n'a înțeles pentruce îi zisese aceste vorbe.

29. Unii credeau că, de vreme ce Iuda avea punga, Isus voia să-i spună: „Cumpără ce ne trebuie pentru praznic;” sau îi porunca să dea ceva săracilor.

30. Iuda, dupăce a luat bucațica, a ieșit afară în grabă. Era noapte.

31. Dupăce a ieșit Iuda, Isus a zis: „Acum, Fiul omului a fost proslăvit și Dumnezeu a fost proslăvit în El.

32. Dacă Dumnezeu a fost proslăvit în El, și Dumnezeu Îl va proslăvi în El însuș, și-L va proslăvi îndată.

33. Copilașilor, mai sînt puțin cu voi. Mă veți căuta, și, cum am spus Iudeilor că, unde Mă duc Eu, ei nu pot veni, tot așa vă spun și vouă acum.

34. Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.

35. Prin aceasta vor cunoaște toți că sînteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.”

36. „Doamne”, I-a zis Simon Petru, „unde Te duci?” Isus i-a răspuns: „Tu nu poți veni acum după Mine, unde Mă duc Eu; dar mai tîrziu vei veni.”

37. „Doamne”, I-a zis Petru, „de ce nu pot veni după Tine acum? Eu îmi voi da viața pentru Tine.”

38. Isus i-a răspuns: „Îți vei da viața pentru Mine? Adevărat, adevărat, îți spun, că nu va cînta cocoșul, pînă te vei lepăda de Mine de trei ori.

14

1. Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu, și aveți credință în Mine.

2. În casa Tatălui Meu sînt multe locașuri. Dacă n'ar fi așa, v'aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.

3. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sînt Eu, să fiți și voi.

4. Știți unde Mă duc, și știți și calea într'acolo.”

5. „Doamne”, I-a zis Toma, „nu știm unde Te duci; cum putem să știm calea într'acolo?”

6. Isus i-a zis: „Eu sînt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decît prin Mine.

7. Dacă m'ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu. Și deacum încolo Îl veți cunoaște; și L-ați și văzut.”

8. „Doamne”, i-a zis Filip, „arată-ne pe Tatăl, și ne este de ajuns.”

9. Isus i-a zis: „De atîta vreme sînt cu voi, și nu M'ai cunoscut, Filipe? Cine M'a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl. Cum zici tu dar: „Arată-ne pe Tatăl?”

10. Nu crezi că Eu sînt în Tatăl, și Tatăl este în Mine? Cuvintele, pe cari vi le spun Eu, nu le spun

dela Mine; ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.

11. Credeți-Mă că Eu sînt în Tatăl, și Tatăl este în Mine; credeți cel puțin pentru lucrările acestea.

12. Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, va face și el lucrările pe cari le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decît acestea; pentrucă Eu mă duc la Tatăl:

13. și ori ce veți cere în Numele Meu, voi face, pentruca Tatăl să fie proslăvit în Fiul.

14. Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.

15. Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.

16. Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mîngîietor (Grecește: Paraclet, apărător, ajutor.), care să rămîna cu voi în veac;

17. și anume, Duhul adevărului, pe care lumea nu-l poate primi, pentrucă nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, căci rămîne cu voi, și va fi în voi.

18. Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi.

19. Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentrucă Eu trăiesc, și voi veți trăi.

20. În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sînt în Tatăl Meu, că voi sînteți în Mine, și că Eu sînt în voi.

21. Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește; și cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi, și Mă voi arăta lui.”

22. Iuda, nu Iscarioteanul, I-a zis: „Doamne, cum se face că Te vei arăta nouă și nu lumii?”

23. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvîntul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el, și vom locui împreună cu el.

24. Cine nu Mă iubește, nu păzește cuvintele Mele. Și cuvîntul, pe care-l auziți, nu este al Meu, ci al Tatălui, care M'a trimis.

25. V'am spus aceste lucruri cît mai sînt cu voi.

26. Dar Mîngîietorul, adică Duhul Sfînt, pe care-L va trimete Tatăl, în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte de tot ce v'am spus Eu.

27. Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v'o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimînte.

28. Ați auzit că v'am spus: „Mă duc, și Mă voi întoarce la voi.” Dacă M'ați iubi, v'ați fi bucurat că v'am zis: „Mă duc la Tatăl;” căci Tatăl este mai mare decît Mine.

29. Și v'am spus aceste lucruri acum, înainte ca să se întîmple, pentruca atunci cînd se vor întîmpla, să credeți.

30. Nu voi mai vorbi mult cu voi; căci vine stăpînitorul lumii acesteia. El n'are nimic în Mine;

31. dar vine, pentruca să cunoască lumea că Eu iubesc pe Tatăl, și că fac așa cum Mi-a poruncit Tatăl. Sculați-vă, haidem să plecăm de aici!

15

1. Eu sînt adevărata viță, și Tatăl Meu este vierul.

2. Pe orice mlădiță, care este în Mine și n'aduce roadă, El o taie; și pe orice mlădiță care aduce roadă, o curățește, ca să aducă și mai multă roadă.

3. Acum voi sînteți curați, din pricina cuvîntului, pe care vi l-am spus.

4. Rămîneți în Mine, și Eu voi rămînea în voi. Dupăcum mlădița nu poate aduce roadă dela sine, dacă nu rămîne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduceți roadă, dacă nu rămîneți în Mine.

5. Eu sînt Vița, voi sînteți mlădițele. Cine rămîne în Mine, și în cine rămîn Eu, aduce multă roadă; căci despărțiți de Mine, nu puteți face nimic.

6. Dacă nu rămîne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădița neroditoare, și se usucă; apoi mlădițele uscate sînt strînse, aruncate în foc, și ard.

7. Dacă rămîneți în Mine, și dacă rămîn în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.

8. Dacă aduceți multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit; și voi veți fi astfel ucenicii Mei.

9. Cum M'a iubit pe Mine Tatăl, așa v'am iubit și Eu pe voi. Rămîneți în dragostea Mea.

10. Dacă păziți poruncile Mele, veți rămînea în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu, și rămîn în dragostea Lui.

11. V'am spus aceste lucruri, pentruca bucuria Mea să rămână în voi, și bucuria voastră să fie deplină.
12. Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții, cum v'am iubit Eu.
13. Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi.
14. Voi sînteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu.
15. Nu vă mai numesc robi, pentrucă robul nu știe ce face stăpînul său; ci v'am numit prieteni, pentrucă v'am făcut cunoscut tot ce am auzit dela Tatăl Meu.
16. Nu voi M'ați ales pe Mine; ci Eu v'am ales pe voi; și v'am rînduit să mergeți și să aduceți roadă, și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere dela Tatăl, în Numele Meu, să vă dea.
17. Vă poruncesc aceste lucruri, ca să vă iubiți unii pe alții.
18. Dacă vă urăște lumea, știți că pe Mine M'a urît înaintea voastră.
19. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar, pentrucă nu sînteți din lume, și pentrucă Eu v'am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște lumea.
20. Aduceți-vă aminte de vorba, pe care v-am spus-o: „Robul nu este mai mare decât stăpînul său.” Dacă m'au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvîntul Meu, și pe al vostru îl vor păzi.
21. Dar vă vor face toate aceste lucruri pentru Numele Meu, pentrucă ei nu cunosc pe Celce M'a trimes.
22. Dacă n'aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, n'ar avea păcat; dar acum n'au nicio desvinovățire pentru păcatul lor.
23. Cine Mă urăște pe Mine, urăște și pe Tatăl Meu.
24. Dacă n'aș fi făcut între ei lucrări, pe cari nimeni altul nu le-a făcut, n'ar avea păcat; dar acum le-au și văzut, și M'au urît și pe Mine și pe Tatăl Meu.
25. Dar lucrul acesta s'a întîmplat ca să se împlinescă vorba scrisă în Legea lor: „M'au urît fără temei.”
26. Cînd va veni Mîngîietorul, pe care-L voi trimete dela Tatăl, adică Duhul adevărului, care purcede dela Tatăl, El va mărturisi despre Mine.
27. Și voi deasemenea veți mărturisi, pentrucă ați fost cu Mine dela început.

16

1. V-am spus aceste lucruri, pentruca ele să nu fie pentru voi un prilej de cădere.
2. Au să vă dea afară din sinagogi: ba încă, va veni vremea cînd, oricine vă va ucide, să creadă că aduce o slujbă lui Dumnezeu.
3. Și se vor purta astfel cu voi, pentrucă n'au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine.
4. V'am spus aceste lucruri, pentruca, atunci cînd le va veni ceasul să se împlinescă, să vă aduceți aminte că vi le-am spus. Nu vi le-am spus dela început, pentrucă eram cu voi.
5. Acum Mă duc la Cel ce M'a trimes; și nimeni din voi nu Mă întrebă: „Unde Te duci?”
6. Dar, pentrucă v'am spus aceste lucruri, întristarea v'a umplut inima.
7. Totuș, vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mîngîietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimete.
8. Și cînd va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata.
9. În ce privește păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine;
10. în ce privește neprihănirea: fiindcă Mă duc la Tatăl, și nu Mă veți mai vedea;
11. în ce privește judecata: fiindcă stăpînitorul lumii acesteia este judecat.
12. Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta.
13. Cînd va veni Mîngîietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi dela El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, și vă va descoperi lucrurile viitoare.
14. El Mă va proslăvi, pentrucă va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi.
15. Tot ce are Tatăl, este al Meu; deaceea am zis că va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi.
16. Peste puțină vreme, nu Mă veți mai vedea; apoi iarăș peste puțină vreme, Mă veți vedea, pentrucă Mă duc la Tatăl.”

17. La auzul acestor vorbe, unii din ucenicii Lui au zis între ei: „Ce însemnează cuvintele acestea: „Peste puțină vreme, nu Mă veți mai vedea;” și:”Apoi iarăș peste puțină vreme Mă veți vedea?” Și: „Pentru că Mă duc la Tatăl?”
18. Ei ziceau deci: „Ce însemnează aceasta: „Peste puțină vreme?” Nu știm ce vrea să spună.”
19. Isus a cunoscut că voiau să-L întrebe, și le-a zis: „Vă întrebați între voi ce însemnează cuvintele : „Peste puțină vreme, nu Mă veți mai vedea;” și: „Apoi iarăș peste puțină vreme, Mă veți vedea?”
20. Adevărat, adevărat vă spun că, voi veți plînge și, vă veți tîrgui, iar lumea se va bucura; vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.
21. Femeia, cînd este în durerile nașterii, se întristează, pentru că i-a sosit ceasul; dar după ce a născut pruncul, nu-și mai aduce aminte de suferință, de bucurie că s'a născut un om pe lume.
22. Tot așa și voi: acum sînteți plini de întristare; dar Eu vă voi vedea iarăș, inima vi se va bucura, și nimeni nu vă va răpi bucuria voastră.
23. În ziua aceea, nu Mă veți mai întreba de nimic. Adevărat, adevărat, vă spun că, orice veți cere dela Tatăl, în Numele Meu, vă va da.
24. Pînă acum n'ați cerut nimic în Numele Meu: cereți, și veți căpăta, pentru că bucuria voastră să fie deplină.
25. V'am spus aceste lucruri în pilde. Vine ceasul cînd nu vă voi mai vorbi în pilde, ci vă voi vorbi deslușit despre Tatăl.
26. În ziua aceea, veți cere în Numele Meu, și nu vă zic că voi ruga pe Tatăl pentru voi.
27. Căci Tatăl însuș vă iubește, pentru că M'ați iubit, și ați crezut că am ieșit dela Dumnezeu.
28. Am ieșit dela Tatăl, și am venit în lume; acum las lumea, și Mă duc la Tatăl.”
29. Ucenicii Săi I-au zis: „Iată că acum vorbești deslușit, și nu spui nicio pildă.
30. Acum cunoaștem că știi toate lucrurile, și n'ai nevoie să Te întrebe cineva; de aceea credem că ai ieșit dela Dumnezeu.”
31. „Acum credeți?” le-a răspuns Isus.
32. „Iată că vine ceasul, și a și venit, cînd veți fi risipiți fiecare la ale lui; și pe Mine Mă veți lăsa singur; dar nu sînt singur, căci Tatăl este cu Mine.
33. V'am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea neazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.”

17

1. După ce a vorbit astfel, Isus a ridicat ochii spre cer, și a zis: „Tată, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine,
2. după cum I-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viața vecinică tuturor acelor, pe cari I i-ai dat Tu.
3. Și viața vecinică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimes Tu.
4. Eu Te-am proslăvit pe pămînt, am sfîrșit lucrarea, pe care Mi-ai dat-o s' o fac.
5. Și acum, Tată, proslăvește-Mă la Tine însuși cu slava, pe care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea.
6. Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor, pe cari Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau, și Tu Mi i-ai dat; și ei au păzit Cuvîntul Tău.
7. Acum au cunoscut că tot ce Mi-ai dat Tu, vine dela Tine.
8. Căci le-am dat cuvintele, pe cari Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit, și au cunoscut cu adevărat că dela Tine am ieșit, și au crezut că Tu M'ai trimes.
9. Pentru ei Mă rog. Nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia, pe cari Mi i-ai dat Tu; pentru că sînt ai Tăi: -
10. tot ce este al Meu, este al Tău, și ce este al Tău, este al Meu, - și Eu sînt proslăvit în ei.
11. Eu nu mai sînt în lume, dar ei sînt în lume, și Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău, pe aceia pe cari Mi i-ai dat, pentru că ei să fie una, cum sîntem și noi.
12. Cînd eram cu ei în lume, îi păzeam Eu în Numele Tău. Eu am păzit pe aceia, pe cari Mi i-ai dat;

și niciunul din ei n'a perit, afară de fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura.

13. Dar acum, Eu vin la Tine; și spun aceste lucruri, pe când sînt încă în lume, pentruca să aibă în ei bucuria Mea deplină.

14. Le-am dat Cuvîntul Tău; și lumea i-a urît, pentrucă ei nu sînt din lume, dupăcum Eu nu sînt din lume.

15. Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău.

16. Ei nu sînt din lume, dupăcum nici Eu nu sînt din lume.

17. Sfîntește-i prin adevărul Tău: Cuvîntul Tău este adevărul.

18. Cum M'ai trimes Tu pe Mine în lume, așa i-am trimes și Eu pe ei în lume.

19. Și Eu însumi Mă sfîntesc pentru ei, ca și ei să fie sfînțiți prin adevăr.

20. Și mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvîntul lor.

21. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca, și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M'ai trimes.

22. Eu le-am dat slava, pe care Mi-ai dat-o Tu, pentruca ei să fie una, cum și noi sîntem una, -

23. Eu în ei, și Tu în Mine; - pentruca ei să fie în chip desăvîrșit una, ca să cunoască lumea că Tu M'ai trimes, și că i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine.

24. Tată, vreau ca acolo unde sînt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia, pe cari Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă, pe care Mi-ai dat-o Tu; fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.

25. Neprihănitule Tată, lumea nu Te-a cunoscut; dar Eu Te-am cunoscut, și aceștia ă au cunoscut că Tu M'ai trimes.

26. Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău, și li-L voi mai face cunoscut, pentruca dragostea cu care M'ai iubit Tu, să fie în ei, și Eu să fiu în ei."

18

1. După ce a rostit aceste vorbe, Isus a plecat cu ucenicii Săi dincolo de pîrîul Chedron, unde era o grădină, în care a intrat El și ucenicii Lui.

2. Iuda, vînzătorul, știa și el locul acela, pentrucă Isus de multe ori Se adunase acolo cu ucenicii Lui.

3. Iuda, deci, a luat ceata ostașilor și pe aprozii trimeși de preoții cei mai de seamă și de Farisei, și a venit acolo cu felinare, cu făclii și cu arme.

4. Isus, care știa tot ce avea să I se întîmple, a mers spre ei, și le-a zis: „Pe cine căutați?”

5. Ei I-au răspuns: „Pe Isus din Nazaret!”. Isus le-a zis: „Eu sînt!”. Iuda, vînzătorul, era și el cu ei.

6. Cînd le-a zis Isus: „Eu sînt”, ei s'au dat înapoi, și au căzut jos la pămînt.

7. El i-a întrebat din nou: „Pe cine căutați?” „Pe Isus din Nazaret”, I-au zis ei.

8. Isus a răspuns: „V-am spus că Eu sînt. Deci, dacă Mă căutați pe Mine, lăsați pe aceștia să se ducă.”

9. A zis lucrul acesta ca să se împlinească vorba, pe care o spusese: „N-am pierdut pe niciunul din aceia, pe cari Mi i-ai dat.”

10. Simon Petru, care avea o sabie, a scos-o, a lovit pe robul marelui preot, și i-a tăiat urechea dreaptă. Robul acela se numea Malhu.

11. Isus a zis lui Petru: „Bagă-ți sabia în teacă. Nu voi bea paharul, pe care Mi l-a dat Tatăl să-l beau?”

12. Ceata ostașilor, căpitanul lor, și aprozii Iudeilor, au prins deci pe Isus, și L-au legat.

13. L-au dus întîi la Ana; căci el era socrul lui Caiafa, care era mare preot în anul acela.

14. Și Caiafa era celce dăduse Iudeilor sfatul acesta: „Este de folos să moară un singur om pentru norod.”

15. Simon Petru mergea după Isus; tot așa a făcut și un alt ucenic. Ucenicul acesta era cunoscut de marele preot, și a intrat cu Isus în curtea marelui preot.

16. Petru însă a rămas afară la ușă. Celalt ucenic, care era cunoscut marelui preot, a ieșit afară, a vorbit cu portărița, și a băgat pe Petru înlăuntru.

17. Atunci slujnica, portărița, a zis lui Petru: „Nu cumva și tu ești unul din ucenicii omului acestuia?” „Nu sînt”, a răspuns el.

18. Robii și aprozii cari erau acolo, făcuseră un foc de cărbuni, căci era frig: și se încălzeau. Petru stătea și el cu ei, și se încălzea.
19. Marele preot a întrebat pe Isus despre ucenicii Lui și despre învățătura Lui.
20. Isus i-a răspuns: „Eu am vorbit lumii pe față; totdeauna am învățat pe norod în sinagogă și în Templu, unde se adună toți Iudeii, și n'am spus nimic în ascuns.
21. Pentruce Mă întrebi pe Mine? Întreabă pe ceice M'au auzit despre ce le-am vorbit; iată, aceia știu ce am spus.”
22. La auzul acestor cuvinte, unul din aprozii, cari stăteau acolo, a dat o palmă lui Isus, și a zis: „Așa răspunzi marelui preot?”
23. Isus i-a răspuns: „Dacă am vorbit rău, arată ce am spus rău; dar dacă am vorbit bine, de ce mă bați?”
24. Ana L-a trimes legat la marele preot Caiafa.
25. Simon Petru stătea acolo, și se încălzea. Ei i-au zis: „Nu cumva ești și tu unul din ucenicii Lui?” El s'a lepădat, și a zis: „Nu sînt.”
26. Unul din robii marelui preot, rudă cu acela căruia îi tăiasse Petru urechea, a zis: „Nu te-am văzut eu cu El în grădină?”
27. Petru iar s-a lepădat. Și îndată a cîntat cocoșul.
28. Au adus pe Isus dela Caiafa în odaia de judecată: era dimineața. Ei n'au intrat în odaia de judecată, ca să nu se spurce și să poată mânca Paștele.
29. Pilat deci a ieșit afară la ei, și le-a zis: „Ce pîră aduceți împotriva omului acestuia?”
30. Drept răspuns, ei i-au zis: „Dacă n'ar fi fost un făcător de rele, nu L-am fi dat noi în mîinile tale.”
31. Atunci Pilat le-a zis: „Luați-L voi, și judecați-L după legea voastră.” „Nouă nu ne este îngăduit de Lege să omorîm pe nimeni”, I-au zis Iudeii.
32. Aceasta s'a întîmplat ca* să se împlinească vorba, prin care arătase Isus cu ce moarte avea să moară.
33. Pilat a intrat iarăș în odaia de judecată, a chemat pe Isus și I-a zis: „Ești Tu Împăratul Iudeilor?”
34. Isus i-a răspuns: „Dela tine însuți zici lucrul acesta, sau ți l-au spus alții despre Mine!”
35. Pilat a răspuns: „Eu sînt Iudeu? Neamul Tău și preoții cei mai de seamă Te-au dat în mîna mea: ce ai făcut?”
36. „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta”, a răspuns Isus. „Dacă ar fi Împărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s'ar fi luptat ca să nu fiu dat în mîinile Iudeilor; dar acum, Împărăția Mea nu este de aici.”
37. „Atunci un Împărat tot ești!” I-a zis Pilat. „Da”, a răspuns Isus. „Eu sînt Împărat. Eu pentru aceasta M'am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu.”
38. Pilat I-a zis: „Ce este adevărul?”
Dupăce a spus aceste vorbe, a ieșit iarăș afară la Iudei, și le-a zis: „Eu nu găsesc nici o vină în El.
39. Dar, fiindcă voi aveți obicei să vă slobozesc pe cineva de Paște, vreți să vă slobozesc pe Împăratul Iudeilor?”
40. Atunci toți au strigat din nou: „Nu pe El, ci pe Baraba!” Și Baraba era un tâlhar.

19

1. Atunci Pilat a luat pe Isus, și a pus să-L bată.
2. Ostașii au împletit o cunună de spini, I-au pus-o pe cap, și L-au îmbrăcat cu o haină de purpură.
3. Apoi, s'au apropiat de El, și ziceau: „Plecăciune, Împăratul Iudeilor!” Și-I dădeau palme.
4. Pilat a ieșit iarăș afară, și a zis Iudeilor: „Iată că vi-L aduc afară, ca să știți că nu găsesc nicio vină în El.”
5. Isus a ieșit deci afară, purtînd cununa de spini și haina de purpură. „Iată omul!” le-a zis Pilat.
6. Cînd L-au zărit preoții cei mai de seamă și aprozii, au început să strige: „Răstignește-l! Răstignește-l!” „Luați-L voi și răstigniți-L”, le-a zis Pilat, „căci eu nu găsesc nicio vină în El.”
7. Iudeii i-au răspuns: „Noi avem o Lege, și după Legea aceasta, El trebuie să moară, pentrucă S'a

făcut pe Sine Fiul lui Dumnezeu.”

8. Când a auzit Pilat aceste cuvinte, i-a fost și mai mare frică.

9. A intrat iarăși în odaia de judecată, și a zis lui Isus: „De unde ești Tu?” Dar Isus nu i-a dat niciun răspuns.

10. Pilat I-a zis: „Mie nu-mi vorbești? Nu știi că am putere să Te răstignesc, și am putere să-Ńi dau drumul!”

11. „N’ ai avea nicio putere asupra Mea”, i-a răspuns Isus, „dacă nu ți-ar fi fost dată de sus: De aceea, cine Mă dă în mîinile tale, are un mai mare păcat.”

12. De atunci Pilat căuta să-I dea drumul. Dar Iudeii strigau: „Dacă dai drumul omului acestuia, nu ești prieten cu Cezarul. Oricine se face pe sine împărat, este împotriva Cezarului.”

13. Când a auzit Pilat aceste vorbe, a scos pe Isus afară; și a șezut pe scaunul de judecător, în locul numit „Pardosit cu pietre”, iar evreiește: „Gabata.”

14. Era ziua Pregătirii Paștelor, cam pela ceasul al șaselea. Pilat a zis Iudeilor: „Iată Împăratul vostru!”

15. Dar ei au strigat: „Ia-L, ia-L, răstignește-L!” „Să răstignesc pe Împăratul vostru?” le-a zis Pilat. Preoții cei mai de seamă au răspuns: „Noi n’ avem alt împărat decît pe Cezarul!”

16. Atunci L-a dat în mîinile lor, ca să fie răstignit. Au luat deci pe Isus, și L-au dus să-L răstignească.

17. Isus, ducîndu-Și crucea, a ajuns la locul, zis al „Căpățînii”, care în evreiește se cheamă „Golgota.”

18. Acolo a fost răstignit; și împreună cu El au fost răstigniți alți doi, unul deoparte și altul de alta, iar Isus la mijloc.

19. Pilat a scris o însemnare, pe care a pus-o deasupra crucii, și era scris: „Isus din Nazaret, Împăratul Iudeilor.”

20. Mulți din Iudei au citit această însemnare, pentrucă locul unde fusese răstignit Isus era aproape de cetate: era scrisă în evreiește, latinește și grecește.

21. Preoții cei mai de seamă ai Iudeilor au zis lui Pilat: „Nu scrie: „Împăratul Iudeilor”. Ci scrie că El a zis: „Eu sînt Împăratul Iudeilor.”

22. „Ce am scris, am scris”, a răspuns Pilat.

23. Ostașii, după ce au răstignit pe Isus, I-au luat hainele, și le-au făcut patru părți, cîte o parte pentru fiecare ostaș. I-au luat și cămașa, care n’ avea nici o cusătură, ci era dintr-o singură țesătură de sus pînă jos.

24. Și au zis între ei: „Să n’ o sfișiem, ci să tragem la sorți a cui să fie.” Aceasta s’ a întîmplat ca să se împlinească Scriptura, care zice: „Și-au împărțit hainele Mele între ei, și pentru cămașa Mea au tras la sorți.” Iată ce au făcut ostașii.

25. Lîngă crucea lui Isus, stătea mama Lui și sora mamei Lui, Maria, nevasta lui Clopa, și Maria Magdalina.

26. Când a văzut Isus pe mamă-Sa, și lîngă ea pe ucenicul, pe care-l iubea, a zis mamei Sale: „Femeie, iată fiul tău!”

27. Apoi, a zis ucenicului: „Iată mama ta!” Și, din ceasul acela ucenicul a luat-o la el acasă.

28. După aceea, Isus, care știa că acum totul s’ a sfîrșit, ca să împlinească Scriptura, a zis: „Mi-e sete.”

29. Acolo era un vas plin cu oțet. Ostașii au pus într’ o ramură de isop un burete plin cu oțet, și I l-au dus la gură.

30. Când a luat Isus oțetul, a zis: „S’ a isprăvit!” Apoi și-a plecat capul, și Și-a dat duhul.

31. De frică să nu rămîină trupurile pe cruce în timpul Sabatului, - căci era ziua Pregătirii, și ziua aceea de Sabat era o zi mare - Iudeii au rugat pe Pilat să zdrobească fluierile picioarelor celor răstigniți, și să fie luați de pe cruce.

32. Ostașii au venit deci, și au zdrobit fluierile picioarelor celui dintîi, apoi pe ale celuiilalt, care fusese răstignit împreună cu El.

33. Când au venit la Isus, și au văzut că murise, nu I-au zdrobit fluierile picioarelor;

34. ci unul din ostași I-a străpuns coasta cu o suliță; și îndată a ieșit din ea sînge și apă.

35. Faptul acesta este adevărat de celce l-a văzut: mărturia lui este adevărată, și el știe că spune adevărul, pentru ca și voi să credeți.
36. Aceste lucruri s'au întâmplat, ca să se împlinescă Scriptura: „Niciunul din oasele Lui nu va fi sfărâmat.”
37. Și în altă parte, Scriptura mai zice: „Vor vedea pe cine au străpuns.”
38. După aceea, Iosif din Arimatea, care era ucenic al lui Isus, dar pe ascuns, de frica Iudeilor, a rugat pe Pilat să-i dea voie să ia trupul lui Isus de pe cruce. Pilat i-a dat voie. El a venit deci, și a luat trupul lui Isus.
39. Nicodim, care la început se dusese la Isus, noaptea, a venit și el, și a adus o amestecătură de aproape o sută de litri de smirnă și de aloe.
40. Au luat deci trupul lui Isus și l-au înfășurat în fâșii de pânză de in, cu miresme, dupăcum au obicei Iudeii să îngroape.
41. În locul unde fusese răstignit Isus, era o grădină; și în grădină era un mormânt nou, în care nu mai fusese pus nimeni.
42. Din pricină că era ziua Pregătirii Iudeilor, pentru că mormântul era aproape, au pus acolo pe Isus.

20

1. În ziua dintîi a săptămîinii, Maria Magdalena s'a dus disdedimineată la mormînt, pe cînd era încă întunec; și a văzut că piatra fusese luată de pe mormînt.
2. A alergat la Simon Petru și la celalt ucenic, pe care-l iubea Isus, și le-a zis: „Au luat pe Domnul din mormînt, și nu știu unde L-au pus.”
3. Petru și celalt ucenic au ieșit, și au plecat spre mormînt.
4. Au început să alerge amîndoi împreună. Dar celalt ucenic alerga mai repede decît Petru, și a ajuns cel dintîi la mormînt.
5. S'a plecat și s'a uitat înlăuntru, a văzut fâșiile de pânză jos, dar n'a intrat.
6. Simon Petru, care venea după el, a ajuns și el, a intrat în mormînt, și a văzut fâșiile de pânză jos.
7. Iar ștergarul, care fusese pus pe capul lui Isus, nu era cu fâșiile de pânză, ci făcut sul și pus într'un alt loc singur.
8. Atunci celalt ucenic, care ajunsese cel dintîi la mormînt, a intrat și el; și a văzut, și a crezut.
9. Căci tot nu pricepeau că, după Scriptură, Isus trebuia să învieze din morți.
10. Apoi ucenicii s'au întors acasă.
11. Dar Maria ședea afară lîngă mormînt, și plîngea. Pe cînd plîngea s'a plecat să se uite în mormînt.
12. Și a văzut doi îngeri în alb, șezînd în locul unde fusese culcat trupul lui Isus; unul la cap și altul la picioare.
13. „Femeie”, i-au zis ei, „pentru ce plîngi?” Ea le-a răspuns: „Pentru că au luat pe Domnul meu, și nu știu unde L-au pus.”
14. După ce a zis aceste vorbe, s'a întors, și a văzut pe Isus sfînd acolo în picioare; dar nu știa că este Isus.
15. „Femeie”, i-a zis Isus, „de ce plîngi? Pe cine cauți?” Ea a crezut că este grădinarul, și I-a zis: „Domnule, dacă L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus, și mă voi duce să-L iau.”
16. Isus i-a zis: „Marie!” Ea s'a întors, și I-a zis în evreiește: „Rabuni!” adică: „Învățătorule!”
17. „Nu mă ținea”, i-a zis Isus; „căci încă nu M'am suit la Tatăl Meu. Ci, du-te la frații Mei, și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeu Meu și Dumnezeu vostru.”
18. Maria Magdalena s'a dus, și a vestit ucenicilor că a văzut pe Domnul, și că i-a spus aceste lucruri.
19. În seara aceleiaș zile, cea dintîi a săptămîinii, pe cînd ușile locului unde erau adunați ucenicii erau încuiate, de frica Iudeilor, a venit Isus, a stătut în mijlocul lor, și le-a zis: „Pace vouă!”
20. Și după ce a zis aceste vorbe, le-a arătat mîinile și coasta Sa. Ucenicii s'au bucurat, cînd au văzut pe Domnul.
21. Isus le-a zis din nou: „Pace vouă! Cum M'a trimes pe Mine Tatăl, așa vă trimet și Eu pe voi.”
22. După aceste vorbe, a suflat peste ei, și le-a zis: „Luați Duh Sfînt!”

23. Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate; și celor ce le veți ținea vor fi ținute.”
24. Toma, zis Geamăn, unul din cei doisprezece, nu era cu ei când a venit Isus.
25. Ceilalți ucenici i-au zis deci: „Am văzut pe Domnul!” Dar el le-a răspuns: „Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede.”
26. După opt zile, ucenicii lui Isus erau iarăși în casă; și era și Toma împreună cu ei. Pe când erau ușile încuiate, a venit Isus, a stătut în mijloc, și le-a zis: „Pace vouă!”
27. Apoi a zis lui Toma: „Adu-ți degetul încoace, și uită-te la mâinile Mele; și adu-ți mâna, și pune-o în coasta Mea; și nu fi necredincios, ci credincios.”
28. Drept răspuns, Toma I-a zis: „Domnul meu și Dumnezeuul meu!”
29. „Tomo” i-a zis Isus, „pentru că M’ai văzut, ai crezut. Ferice de cei ce n’au văzut, și au crezut.”
30. Isus a mai făcut înaintea ucenicilor Săi multe alte semne cari nu sînt scrise în cartea aceasta.
31. Dar lucrurile acestea au fost scrise, pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; și crezînd, să aveți viața în Numele Lui.

21

1. După aceea Isus S’a mai arătat ucenicilor Săi la marea Tiberiadei. Iată cum S’a arătat:
2. Simon Petru, Toma zis Geamăn, Natanael din Cana Galileii, fiii lui Zebedei, și alți doi din ucenicii lui Isus, erau împreună.
3. Simon Petru le-a zis: „Mă duc să prind pește.” „Mergem și noi cu tine,” i-au zis ei. Au ieșit, și au intrat într’o corabie; și n’au prins nimic în noaptea aceea.
4. Dimineața, Isus stătea pe țărm; dar ucenicii nu știau că este Isus.
5. „Copii”, le-a zis Isus „aveți ceva de mîncare?” Ei i-au răspuns: „Nu”.
6. El le-a zis: „Aruncați mreaja în partea dreaptă a corăbiei, și veți găsi.” Au aruncat-o deci, și n’o mai puteau trage de mulțimea peștilor.
7. Atunci ucenicul, pe care-l iubea Isus, a zis lui Petru: „Este Domnul!” Când a auzit Simon Petru că este Domnul și-a pus haina pe el, și s’a încins, căci era desbrăcat, și s’a aruncat în mare.
8. Ceilalți ucenici au venit cu corăbioara, trăgînd mreaja cu pești, pentru că nu erau departe de țărm decît ca la două sute de coți.
9. Când s’au pogorît pe țărm au văzut acolo jăratice de cărbuni, pește pus deasupra și pîne.
10. Isus le-a zis: „Aduceți din peștii, pe cari i-ați prins acum.”
11. Simon Petru s’a suit în corăbioară, și a tras mreaja la țărm, plină cu o sută cincizeci și trei de pești mari; și, măcar că erau atîția, nu s’a rupt mreaja.
12. „Veniți de prînziți,” le-a zis Isus. Și nici unul din ucenici nu cuteza să-L întrebe: „Cine ești?” căci știau că este Domnul.
13. Isus S’a apropiat, a luat pînea, și le-a dat; tot așa a făcut și cu peștele.
14. Aceasta era a treia oară cînd Se arăta Isus ucenicilor Săi, după ce înviase din morți.
15. După ce au prînzit, Isus a zis lui Simon Petru: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decît aceștia?” „Da, Doamne”, I-a răspuns Petru, „știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște mieluşei Mei.”
16. I-a zis a doua oară: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?” „Da Doamne”, I-a răspuns Petru, „știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște oițele Mele”.
17. A treia oară i-a zis Isus: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?” Petru s’a întristat că-i zisese a treia oară: „Mă iubești?” Și I-a răspuns: „Doamne, Tu toate le știi; știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște oile Mele!
18. Adevărat, adevărat, îți spun că, atunci cînd erai mai tînăr, singur te încingeai și te duceai unde voiai; dar cînd vei îmbătrîni, îți vei întinde mâinile, și altul te va încinge, și te va duce unde nu vei voi.”
19. A zis lucrul acesta ca să arate cu ce fel de moarte va proslăvi Petru pe Dumnezeu. Și, după ce a vorbit astfel, i-a zis: „Vino după Mine.”
20. Petru s’a întors, și a văzut venind după ei pe ucenicul pe care-l iubea Isus, acela care, la cină, se

rezemase pe pieptul lui Isus, și zisese: „Doamne, cine este celce Te vinde?”

21. Petru s'a uitat la el, și a zis lui Isus: „Doamne, dar cu acesta ce va fi?”

22. Isus i-a răspuns: „Dacă vreau ca el să rămână pînă voi veni Eu, ce-ți pasă ție? Tu vino după Mine!”

23. Din pricina aceasta, a ieșit svonul printre frați că ucenicul acela nu va muri deloc. Însă Isus nu zisese lui Petru că nu va muri deloc, ci: „Dacă vreau ca el să rămână pînă voi veni Eu, ce-ți pasă ție?”

24. Ucenicul acesta este celce adeverește aceste lucruri, și care le-a scris. Și știm că mărturia lui este adevărată.

25. Mai sînt multe alte lucruri, pe cari le-a făcut Isus, cari, dacă s'ar fi scris cu deamăruntul, cred că nici chiar în lumea aceasta n'ar fi putut încăpea cărțile cari s'ar fi scris. Amin.